அணைத்தோளாய் * * * யான்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் அணைபோலுந் தோளினையுடையாய்! தீய மக்களை உடற்றுமா போல ஒரு தீய திறனின்றாகவும் உடற்றாநின்றாய்; யான் நீ காய்கைக்குக் காரணமானதோர் தவறுடையேனல்லேனென்றான்; எ - று.

மானோக்கி * * * வினி—எ-து, அதுகேட்ட தோழி மான்போலும் நோக்கினையுடையாய்! நீ அரும்படி நின்னைக் கைவிட்டவன் பரத்தைமையில் அமையாமல் நாணமற்றிருப்பனையின் மேல் அவனிடத்தே நலிதலைக்கொடுத்து ஊடுகின்றதன்மை என்னபயன் தருமோவென்றாள்; எ - று.

இஃது "உறுதகை யில்லாப் புலவியுண் மூழ்கிய - கிழவோள் பால் நின்று கெடுத்தற்கட்" தோழி கூறியது.

இனி * * * கொள—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நெஞ்சே நீர்விழுதல் அமையாத துயிலுதலில்லாத கண் துயில்கொள்ளும்படியாக நாம் இனிச் சிறிதும் மேலாகக் கூறுங் கூற்றையுடையேமல்லேமென்று இவள்கூறுந் தகைமையினையுடைய கூற்றினைக் காரியமென்று நினைத்துப் பார்ப்பாயென நெஞ்சொடு கூறி ஊடறீர்ந்தாள்; எ-று.

இதனாற் தலைவற்குந் தலைவிக்கும் உணர்வென்னும் உவகை பிறந்தது.

இது தரவும்போக்குமின்றி ஐஞ்சீரடுக்கி வந்தஉறழ்கலி.(உஉ)

அஅ. ஒரூஉக், கொடியிய னல்லார் குரனூற்றத் துற்ற
முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்
தொடிஇய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க்
கடியரோ வாற்று தவர்;

கடியர்தமக், கியார்சொல்லத் தக்கரா மற்று;
வினைக்கெட்டு, வாயல்லா வெண்மை யுரையாது செ
மாய மருள்வா ரகத்து; [ன்றீநின்

ஆயிழாய், நின்கண் பெறினல்லா லின்னுயிர் வாழ்கல்லா
வென்க ணெவனோ தவறு;

இஃதொத்தன், புள்ளிக் களவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்
வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வாளெயி றுற்றனவு [போல்

மொள்ளிதழ் சோர்ந்தநின் கண்ணியு நல்லார்
சிரறுபு சீறச் சிவந்தநின் மார்புந்
தவறாதல் சாலாவோ கூறு;

அதுதக்கது, வேற்றுமை யென்கண்ணோ வோராதி தீதின்மை
தேற்றக்கண் டீயாய் தெளிக்கு;
இனித் தேற்றேம்யாம்,

தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை யந்நல்லார்
தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி
நீயுறும் பொய்ச்சூ ளணங்காகின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு.

இஃது அவ்வாற்றாற் புக்க தலைவனுடன் ஊடியும் உறழ்ந்துஞ் சொல்லிப்போய்ச் சூளஞ்சி ஊடறீர்ந்தது.

(இ - ள்.) ஒருஉக் * * * தவர்—எ-து, கொடியின் இயல்பையுடைய பரத்தையருடைய புழுகுமுதலியவற்றிலே அளைந்த மயிர்முடியினின்றும் உதிர்ந்த பூந்தாதுகள் நின் தோட்கட்டிலே கிடவாநிற்க எம்மை நீ தீண்டுதற்கு எமக்கு நீ யாராந் தன்மையை யுடையை? எம்மைவிட்டு நீ நீங்குவாயாக; பிரிவாற்றாதவர் பிரிய வல்ல பெரியோர்க்கு அடியரோ? அன்றேயென்றாள்; எ - று.

குரல், மயிர். நாற்றம் ஆகுபெயர்.

இது *"சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர - வனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே" என்பதனாற் தொடிஇய எமக்கு நீ யாரை எனச் சினம்பற்றி வரினும் அது தன் காதலைச்சிறப்பித்தலின் அமைந்தது.

கடியர்தமச் * * * மற்று—எ-து, அதுகேட்டுக் கடியராயிருப்பார்தமக்கு மாற்றஞ்சொல்லத்தக்கவர் யாரென்றான்; எ - று.

விளைக்கெட்டு * * * ரகத்து—எ-து, அதுகேட்டு நீ போகின்ற தொழிலைத் தவிர்த்துநின்று உண்மையல்லாத வெண்மைகளைச் சொல்லாதே நின் பொய்ம்மைகளை மெய்யென்று மயங்குவாரிடத்தே செல்லென்றாள்; எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௯-ம் சூத்.

வினைக்கேட்டுப். பாடமாயின் வினைக்கேடாகிய வாயல்லா வென்க. உரையாதியும் பாடம். வெண்மை பண்புப்பெயர்.

ஆயிழாய் * * * தவறு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் ஆராய்ந்த இழையினையுடையாய் நின்னுடைய கண்ணினில் அருளோக்கினைப் பெறிலன்றி இனிய உயிர் வாழமாட்டாத என்னிடத்துத் தீப்பு யாது'தானென்றான்; எ - று.

*"காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி - காணுங் காலைக் கிழவோற் குரித்தே" என்பதனாற் தலைவன் பணிந்து கூறினான்.

இஃதொத்தன் * * * கூறு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி இவனொருத்தனென நெஞ்சொடு வியந்து கூறிப், பின்னர்ப் புள்ளியையுடைய நண்டுகளின் நடையாலுண்டான வடு நீரருகைச் சேர்ந்து கிடந்தாற்போலப் பெரிய உகிராற் பிளந்த வடுக்களும் ஒளியையுடைய எயிறு அழுந்தின வடுக்களும் ஒள்ளிய இதழ்கள் வாடின நின் கண்ணியும் பரத்தையர் நின்னோடு வேறாகிக் கோபித்து அடிக்கச் சிவந்த நின்னுடைய மார்புந் தப்பாதனுக்கு அமையாவோ? அமையாவாயிற் கூறென்றாள்; எ - று.

சேர்பென்னும் எச்சத்திற்கு வினை வருவித்து முடிக்க. ஒதுக்கமென்னுந் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயர். "சிறுசே லாடிய நீர்வாய்ப் பதத்த" என்றாற்போலச் சிறுதல் சிதறுதன்மேல் நின்றது. † "வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தல் - மரீஇய மருங்கினுரித்தென மொழிப" என்பதனுள் "ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான் மரீஇயவாறு ஏனையவற்றிற்குங் கொள்க" என்றலின் இழிந்தோர் கூற்றை உயர்ந்தோர் கூறுவனவும் அமைத்தாம். அதனான் வள்ளுகிர் போழ்ந்தன முதலியன கொள்க.

அதுதக்கது * * * தெளிக்கு—எ-து, நீ கூறுகின்ற மெய்வேறுபாட்டையோ என்னிடத்துண்டாக ஓராதேகொள்; அங்ஙனம் ஓராதிருத்தல் நினக்குத்தக்கது, அதற்குக் காரணமென்னெனில் அத்தீது என்கண் இல்லாமையை யான் நினக்குத் தெளிவிக்க நீ காணுயாயின் இனித்தெளிவிப்பேனென்றான்; எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௯-ம் சூத்.

† ,, ,, பொருளியல், ௧௭-ம் ,,

இனித்தேற்றேம்யாம்—எ-து, இக்கற்புக்காலத்து நீ சூளுறுகின்றதனைக்கொண்டு யாம் எம் நெஞ்சைத் தெளிவியேம்; அதற்குக்காரணங்கேள்; எ - று.

தேர்மயங்கி * * * கூறு—எ-து, தேரேறி வருகின்ற சிறப்பிலே மயங்கி நின் தீங்கைக் கருதாது வந்த தெரிந்த கோதையையுடைய அழகிய பரத்தையருடைய தாரை நின் தாராக நினைத்து அணிந்துவந்த தப்பிற்கு அஞ்சி யாம் ஊடிப் பொருத போரிலே கலங்கி இக்கற்புக்காலத்து நீ சூளுறும் மிகப்பொய்யாகிய சூளுறவு வருத்தத்தைச் செய்யுமாயின், பின்னை அதுதான் எங்கள் மேலன்றி யார்மேல் வரும்? அங்ஙனம் வாராமற் களவுகாலத்துச் சூளுறவுபோற் கெடுமோ? நீதானே கூறுவாயாகவென ஊடறீர்ந்து கூறினாள் எ - று.

யார்மேல் வருமென ஒருசொல் வருவிக்க. இனி நீயுறுமென்க.

இது *"இன்னாத் தொல்சூ ளெடுத்தற் கண்ணும்" என்பதனாற் கூறிற்று. என்றது இன்னாங்குப் பயக்குஞ் சூளுறவினைத் தலைவன் சூளுறுவலெனக் கூறுமிடத்துமென்றவாறு. தலைவன் "வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகிக்" களவிற் சூளுறுவான் வந்த ஏதம் நீக்கிக் கற்புக்காலத்துக் கடவுளரையுங் குரவரையும் புதல்வனையுஞ் சூளுறுதலின் இன்னாதசூளென்றாள். இது களவுபோலச் சூளுறுதலிற் றொல்சூளாயிற்று. இதனுள் இரத்தலுந் தெளித்தலும்வந்தவாறுணர்க.

இதனாற் தலைவிக்கு அணங்கால் அச்சம் பிறந்தது. தலைவற்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது ஒரூஉவென ஒழியசையாகிய சொற்சீரடிவந்து ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறுமெய்பெற்றும் வந்த கலிவெண்பா. தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்து மேவப் பாப் போக்கின்பின் வைத்ததனாற் 'கடியர்தமக் கியார் சொலத் தக்கரா மற்று' எனப் போக்குட்போல் நாற்சீரான் இறும் பாட்டும் வந்தது. (உ௩)

அ௯. யாரிவ னெங்கூந்தல் கொள்வா னிதுவுமோ
ரூராண்மைக் கொத்த படிறுடைத் தெம்மனை
வாரனீ வந்தாங்கே மாறு;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௯ம், சூத்.

ஏஎஇவை, ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொன்று
போரெதிர்ந் தற்றாப் புலவனீ கூறியென்
னாருயிர் நிற்குமா றியாது;

தெளிந்தேம்யாங் காயாதி யெல்லாம்வல் லெல்லா
பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய்கொடுத் தாங்கு
வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து;

மருந்தின்று, மன்னவன் சீறிற் றவறுண்டோ நீநயந்த
வின்னகை தீதோ விலேன்;

மாண்மறந் துள்ளாத நாணிலிக் கிப்போர்
புறஞ்சாய்ந்து கண்டைப்பாய் நெஞ்சே யுறழ்ந்திவனைப்
பொய்ப்ப விடேஎ மெனநெருங்கிற் றப்பினே
னென்றடி சேர்தலு முண்டு.

இது தலைவன் *"காமத்தின்வலியும்" என்றதனால் ஆற்றாமை வாயிலாக மலிந்து புக்கு நெருங்கிக் கூடுமிடத்து அவனுடன் தலைவி யூடிச் சிலசொல்லி அவன் ஆற்றாமைகூறுவது கேட்டு ஊடறீர்ந்தது.

(இ-ள்.) யாரிவ * * * மாறு—எ-து, இவன் யார்? எங் கூந்தலைத் தொடுதற்கு இவன் என்ன தொடர்புடையனென நெஞ்சொடு கூறிப், பின்னர் இங்ஙனங் கூந்தலைப் பிடிக்கின்ற இதுவும் நீ பாதுகாத்தலின்றிப் பாதுகாப்பாரைப்போலே பண்ணிக் கொண்டு ஊரையாளுந் தன்மைக்குப் பொருந்தினதொரு கொடுமையையுடைத்து, இதனை ஓர்ந்துபார்; இனி நீ எம் மனையிடத்தே வாராதேகொள்; வந்தாற்போலே மீண்டுபோவென்றாள்; எ-று.

இது வலிந்துபுக்கது கூறிற்று. வான் வினையெச்சம்.

† ஏஎஇவை * * * றியாது—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் உடலும் உயிரும் ஒன்றாய்த் தலை இரண்டாகிய புள்ளினுடைய அவ்விரண்டு தலையில் ஒருதலை மற்றத்தலையோடே போர்செய்தலை மேற்கொண்ட தன்மைத்தாக நீ இக்கொடுமைகளைக் கூறிப் புலந்தாற் பயனென்? அதனைக் கைவிட்டு இனி என்னுடைய அரிய உயிர் நிற்கும் வழியாது? அதனைக் கூறுவாயென்றான்; எ-று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௯-ம் சூத்.
† ஏஎ என்பதனைப் பின்கூற்றோடு சேர்த்துப் பொருள் சொல்க.

இது ஆற்றாமைகூறிற்று. புலவல் புலத்தலெனப் படுத்தலோசையாற் பெயராய் நின்றது. இவை கூறிப் புலவலென்னென்க. கூறு என வருவிக்க. ஏஎ இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. நீங்கின காலமெல்லாம் மறந்து ஈண்டு வந்தால் இறந்துபடுவேனெனக் கூறலின் அதனை ஏஎயென இழித்து நெஞ்சொடுகூறினாள்.

* தெளிந்தேம்யாம் * * * முறைத்து—எ-து, ஏடா! எல்லாம் உணர்ந்திருக்கும் பெரிய காட்டிடத்திற் கொற்றவைக்கு அவள் அறியாதன சில உண்டாகப் பேய் கொடிசொன்னாற்போல நின் பொய்களை எனக்குச் சொல்லி வருந்தாதேகொள்; யாம் முன்பே நின் வஞ்சனைகளைத் தெளிந்துவிட்டேமென்றாள்; எ - று.

மருந்தின்று * * * விலேன்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் என்னைப் பேயென்று காயாதேகொள்; எனக்குத் தவறுகள் ஏற்றதற்கு அலமராதேகொள்; எனக் கூறிப், பின்னும், இனிய நகையினையுடையாய்! நீ என்மேல் ஏற்றிச்சொல்ல விரும்பிய தீதோ யான் உடையேனல்லேன்; அரசன் கோபிக்கப்படுகின்றவன்மேல் ஒரு தவறு உண்டோ? தவறில்லையாயினுங் கோபிப்பனன்றோ? அங்ஙனங் கோபிக்குமிடத்து அதற்கொரு பரிகாரமில்லையென்றான்; எ-று.

மாண்மறந் * * * முண்டு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நெஞ்சே! இவனைப் பொய்சொல்ல விடேனென்று மாறுபட்டுக் கோபிக்கிற் தப்பினேனென்று வணக்கஞ்செய்தலும் இவனுக்குப் பரிகாரமுண்டாதலான் நம்மை மறந்து ஒருகாலமும் நாம் மாட்சிமைப் பட்டிருக்க நினையாத நாணமில்லாதவனுக்கு இவ்வூடற்போரைத் தோற்று அதனாலுள்ள பயனைக் காண்பாயென்று ஊடறீர்ந்தாள்.

இதனாற் தலைவிக்குச் சூழ்ச்சியுந் தலைவற்குப் புணர்வாகிய உவகையும் பிறந்தன.

† "ஒருசிறை நெஞ்சமொ டுசாவுங் காலை - யுரிய தாகலு முண்டென மொழிப" என்பதனால் இவன் ஆற்றானென நெஞ்சுடன் உசாவினாள்.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பா. (௨௪)

* தெளிந்தேம்யாம் காயாதி என்னும் கூற்றுக்களைப் பிரித்துரைகூறிற் செம்பாகமாம்.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௪௦-ம். சூத்.

௯௦. கண்டேனின் மாயங் களவாதல் பொய்ந்நகா
வண்டாத சொல்லித் தொடாஅ றொடீஇயநின்
பெண்டி ருளர்மன்னோ வீங்கு;

ஒண்டொடிநீ, கண்ட தெவனோ தவறு;

கண்டது, நோயும் வடுவுங் கரந்து மகிழ்செருக்கிப்
பாடு பெயனின்ற பானா ளிரவிற்
றொடிபொலி தோளு முலையுங் கதுப்பும்
வடிவார் குழையு மிழையும் பொறையா
வொடிவது போலு நுசுப்போ டடிதளரா
வாராக் கவவி னொருத்திவந் தல்கற்றன்
சீரார் ஞெகிழஞ் சிலம்பச் சிவந்துநின்
போரார் கதவ மிதித்த தமையுமோ
வாயிழை யார்க்கு மொலிகேளா வவ்வெதிர்
தாழா தெழுந்துநீ சென்ற தமையுமோ
மாறுள் சினைஇயவ ளாங்கேநின் மார்பி
னறிணர்ப் பைந்தார் பரிந்த தமையுமோ
தேறிநீ தீயே னலேனென்று மற்றவள்
சீறடி தோயா விறுத்த தமையுமோ
கூறினிக் காயேமோ யாம்;

தேறிற், பிறவுந் தவறிலேன் யான்;

அல்கற், கனவுகொ னீகண் டது;

கனைபெயற், றண்டுளி வீசும் பொழுதிற் குறிவந்தாட்
கண்ட கனவெனக் காணாது மாறுற்றுப்
பண்டைய வல்லநின் பொய்ச்சூ ளினக்கெல்லா
நின்றாய்நின் புக்கில் பல;

மென்றோளாய், நல்குநின் னல்லெழி லுண்கு;

ஏடா, குறையுற்று நீயெம் முரையனின் றீமை
பொறையாற்றே மென்றல் பெறுதுமோ யாழ
நிறையாற்றா நெஞ்சுடை யேம்.

இது *"புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்" என்பதனாற் தலைவன் புலப்படப் பரத்தையரிடத்து ஒழுகாது மறைந்தொழுகி வந்து நின்றவனுடன் காமக்கிழத்தி ஊடிச்சொல்லித் தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு தன் ஆற்றாமையுஞ்சொல்லி ஊடறீர்ந்தது.

(இ - ள்.) கண்டேனின் * * * வீங்கு—எ-து, நின் பரத்தைமை இக்காலத்துக் களவொழுக்கத்தேயாதலைக் கண்டேன்; ஆதலாற் பொய்யாகவே நக்கு யான் விரும்பாதனவற்றைக் கூறி என்னைத் தீண்டாதேகொள்; நீ தீண்டுதற்கு இவ்விடத்து நினக்குப் பெண்டிராயிருப்பார் உளரோ? இல்லையே என்றாள்; எ - று.

மன்னும் ஓவும் அசை.

ஒண்டொடி நீ * * * தவறு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் ஒள்ளிய தொடியினையுடையாய்! நீ என்னுடைய தவறாகக் கண்டதெவனென்றான்; எ - று.

கண்டது * * * யாம்—எ-து, யான்கண்டது ஒருத்தி தான் உற்ற காமநோயையும் அதனாற் பிறந்த அலரையும் பிறர் அறியாமல் மறைத்து மகிழ்ச்சியின்றியிருக்கவும் மகிழ்ச்சியுண்டாக்கிச் செருக்கிச் சொரிகின்ற மழை மாறாமல் நின்ற ஒருநாளிற் பாதியாகிய இராப்பொழுதிலே தொடி பொலிவுபெற்ற தோளும் முலையுங் கூந்தலும் மகரத்தின் வடிவு நிறைந்த குழையும் ஏனை அணிகலங்களுந் தனக்குச் சுமையாக முறிவதொரு வஞ்சிக் கொம்புபோலும் இடையைத் தாங்கிக்கொண்டு அமைதி பிறவாத மயக்கத்தாலே அடிதளர்ந்து வந்து தங்குதலையுடைய தன் தலைமைநிறைந்த சிலம்பொலிப்பக் கோபித்து நின்னுடைய பலகை பொருத நிறைந்த கதவத்தைப் பாய்ந்தது; அது தவறாதற்கு அமையுமோ? அந்த ஆராய்ந்த இழையினையுடையவள் ஆரவாரிக்கும் ஆரவாரத்தைக் கேட்டு அவ்வாரவாரத்திற்கெதிரே நீ நீட்டியாது எழுந்திருந்து போனது; அது தவறாதற்கு அமையுமோ? அவள் மாறாளாய்ச் சினத்து அவ்விடத்தே நின்மார்பிற் கிடந்து நாறுகின்ற இதழையுடைய செவ்விமாலையை அறுத்தது: அது தவறாதற்கு அமையுமோ? பின்னை அவளுடைய சிறிய அடியைச் செறிந்து யான் தீமையையுடையேனல்லேன் அதனை நீ தெளியென்று கூறி அவளிடத்தே தங்கினது; அது தவறாதற்கு அமையுமோ? இனிச் சொல்லு; யாம் நின்னைக் கோபியேமோ என்றாள்; எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௧௦-ம் சூத்.

பாடுபெயல் பாடென விகாரம். நாளிற்பால் பாலுளென மரூஉ. நுசுப்போடென உருபுமயக்கம். கண்டது மிதித்தது; அது அமையுமோ? கண்டது சென்றது; அது அமையுமோ? கண்டது விரிந்தது; அது அமையுமோ? கண்டது இறுத்தது; அது அமையுமோ? என முடிக்க.

தேறிற் * * * கண்டது—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் யான் தேற்றத் தெளிவையாயின் இக்கேட்பதோர் தவறு யான் உடையேனல்லேன் நீ கண்டது தான் இராக்காலத்துக் கனவுபோலே இருந்ததென்றான்; எ - று.

கனைபெயற் * * * பல—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி செறிந்த மழையாகிய தண்ணிய துளியைப்பெய்கின்ற இராக்காலத்தே ஒருவன் செய்த குறியிடத்தே வந்தாளொருத்தியை நீ கண்டதனால் உனக்கு நிகழ்ந்த கனவு இதுவெனச் சொல்லி நீ செய்ததனை நினையாதே அச்செய்தியை மாறுதலுற்று நின்றாய்; அங்ஙனம் நின்றபின்னர் நீ சூளுற்ற நின்னுடைய பொய்யாகிய சூளுறவு யாம் உண்மையாகக் கொண்டமையின் நினக்குப் பண்டுபோற் பயன்தருந் தன்மையையுடையவல்ல; ஆதலால் ஏடா! நினக்குப் புகும் இல்லுப் பலவால் ஆண்டே செல்லென்றாள்; எ - று.

கண்ட கனவு உண்ட எச்சில்போல் நின்றது.

மென்றோ * * * னுண்கு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் மெல்லிய தோளினையுடையாய்! இனி யான் செய்த குறையைக் கைவிட்டு நின்னுடைய நன்றாகிய அழகை எனக்கு அருள்; அதனை யான் நுகர்வேனென்றான்; எ - று.

ஏடா * * * யேம்—எ-து, எம் வயத்தாக நிறுத்தமாட்டாத நெஞ்சையுடைய யாம் நினது தீமையைப் பொறுத்தலை நடத்தமாட்டேமென்று கருதுதலைப் பெறுவேமோ? பெறேமே; ஆதலாற் நீ இக்காரியத்திலே உற்று எமக்குச் சில குறை கூறாதேகொள்ளென்று ஊடறீர்ந்தாள்; எ - று.

*"பிறவும்" என்றதனாற் சேரிப்பரத்தையாற் புலந்துகூறினாள்.

இதனாற்றலைவிக்குந் தலைவற்கும்புணர்வாகிய உவகைபிறந்தது.

இஃது ஒண்டொடிநீயெனவுந் தேறினெனவும் அல்கவெனவும் ஒழியசையும் பிறவுந் தவறிலேன்யானெனவுங் கனவுகொனீகண்ட

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்; கற்பியல், ச0-ம் சூத்.

தெனவும் வழியசையும் புணர்த்துக், கண்டதெவனேதவறென முட்டடியின்றிக் குறைவுசேர்த்தாகிய சொற்சீரடியும்பெற்றுக், கலிவெண்பாவின் வேறுபட்டுப் *"பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென-நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே" என்னும் விதியாற் கொச்சகக்கலியாயிற்று. (உ௫)

கூக. அரிநீ ரவிழ்நீல மல்லி யனிச்சம்
புரிநெகிழ் முல்லை நறவோ டமைந்த
தெரிமலர்க் கண்ணியுந் தாரு நயந்தார்
பொருமுரண் சீறச் சிறைந்து நெருநையி
னின்றுநன் றென்னை யணி ;

அணைமென்றோளாய்,

செய்யாத சொல்லிச் சினவுவ தீங்கெவ
னையத்தா லென்னைக் கதியாதி தீதின்மை
தெய்வத்தாற் கண்டீ தெளிக்கு ;

மற்றது, அறிவல்யா னின்கு ளனைத்தாக நல்லார்
செறிதொடி யுற்ற வடுவுங் குறிபொய்த்தார்
கூருகிர் சாடிய மார்புங் குழைந்தநின்
றுருந் ததர்பட்ட சாந்தமுஞ் சேரி
யரிமத ருண்கண்ணு ரராக் கவவிற்
பரிசழிந் தியாழநின் மேனிகண் டியானுஞ்
செருவொழிந்தேன் சென்றீ யினி ;

தெரியிழாய், தேற்றாய்சிவந்தனை காண்பாய்நீதீதின்மை
யாற்றி னிறுப்பல் பணிந்து ;

அன்னதே யாற்றல்காண்

வேறுபட் டாங்கே கலுழ்தி யகப்படின்
மாறுபட் டாங்கே மயங்குதி யாதொன்றுங்
கூறி யுணர்த்தலும் வேண்டாது மற்றுநீ
மாணு செயினு மறுத்தாங்கே நின்வயிற்
காணி னெகிழுமென் னெஞ்சாயி னென்னுற்றாய்
பேணாய்நீ பெட்பச் செயல்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், சுகெ-ம் சூத்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.)' அரிநீ * * * யணி—எ-து, நறும்பூவோடே அழகிய நீரில் அலர்ந்த அல்லியையுடைய நீலப்பூ அனிச்சப்பூ முறுக்கு நெகிழ்ந்த முல்லைப்பூப் பொருந்தின தலைமாலையும் ஆராய்ந்த நறிய மலராற் செய்த கண்ணியும் மார்பின்மாலையும் விரும்பின பரத்தையர் ஊடுகின்ற மாறுபாட்டாலே கோபித்துப் பற்ற நிறங்கெட்ட என்னையுடைய ஒப்பனை ரேற்றையில் இன்று நன்றாயிருந்ததென்றாள்; எ-று.

கண்ணி வாகைமாலை.

* "அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே - தொன்னெறி முறைமை சொல்லினு மெழுத்தினுந் - தோன்றா மரபின வென்மனார் புலவர்" என்பதனாற் தலைவனை என்னையென்றாள்.

அணைமென்றோளாய் * * * தெளிக்கு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் அணைபோல மெல்லிதாய தோளினையுடையாய்! இவன் நீங்கிற் பரத்தையரிடத்தல்லது நீங்கானென்று உட்கொண்டு அவ்வையத்தாலே யான் செய்யாத காரியங்களைச் சொல்லி இவ்விடத்தே சினக்கின்ற குறை யாதுதான்? என்னிடத்துத் தீதில்லாமையைத் தெய்வத்தாலே நினக்குத் தெளிவிப்பேன்; அதனைக் காண்பாய்; இனி என்னைக் கோபியாதேகொள்ளென்றான்; எ - று.

மற்றது * * * யினி—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி யான் நீ நீங்கியபின்னர் நீ செய்த காரியமும் அறிவேன்; நின் சூளுறவு பொய்யாதலும் அறிவேன்; புதிய பரத்தையருடைய செறிந்த தொடியமூழ்கின வடுவையும் அவர் முயக்கத்தாற் குழைந்த நின் தாரையும் நீ சூறியாற் பொய்க்கப்பட்ட பரத்தையர் கோபித்துக் கூரிய உகிராற் தாம் விரும்பியாங்கு வடுச்செய்த மார்பையுஞ் சேரியிலிருந்த செவ்வரியினையுஞ்செருக்கையுமுடைய மையுண்கண்ணினையுடையாருடைய நிறையாதமுயக்கத்தாலே பூசின பாடழிந்த சிதறுதல்பட்ட சந்தனத்தையுமுடைய நின்வடிவைக் கண்டு இதற்குரிய யானும் நின்னோடு ஊடுதலைத் தவிர்ந்தேன்; இனி அப்பரத்தையரிடத்தே செல்வாயென்றாள்; எ - று.

தெரியிழாய் * * * பணிந்து—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் தெரிந்த இழையினையுடையாய்! யான் தெளிவித்ததனைக்கொண்டு நின் நெஞ்சைத் தெளிவியாயாய்க் கோபித்தாய்; யான் தீயேனல்லாமையை நின்னைத் தாழ்ந்து நெறியாலே நின் நெஞ்சிடத்தே நிறுத்துவேன், அதனைக் காண்பாயாகவென்றான்; எ - று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், இ௨-ம் சூத்.

அன்னதே * * * செயல்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி இவன் கருத்து இன்னுந் தீதின்மையேயென்பது நெஞ்சிடத்தே நிறுத்துதலையாயின், இவன் வலியை நெஞ்சே காண்பாயாகவென நெஞ்சொடு கூறி, அவனைநோக்கி யான் நின்னோடு வேறுபட்ட அப்பொழுதே நெஞ்சு கலங்குவையாயின் வேறுபடாமல் நின் கையிலே அகப்படுவேனாயின் அக்கலக்கத்தை மாறுபட்டபொழுதே என்னை இகழ்ந்து பரத்தையர்பாற் சேறற்கு மனம் மயங்குவையாதலால் யாதொரு வார்த்தையையுஞ் சொல்லி என்னை ஊடலுணர்த்துதலும் உனக்கு வேண்டாததொரு காரியம், இக்குறைகளையொழிய நீ வேறு மாட்சிமைப்படாத குறைகளை நீ செய்யினும் அவற்றைத் தள்ளி நின்னைக் காணின், அப்பொழுதே என் நெஞ்சு நின்னிடத்தே நெகிழ்ந்துவருமாயின், என் நெஞ்சின் தன்மையை உட்கொள்ளாயாய் நீ யான் விரும்பும்படி என் நெஞ்சைத் தெளிவிக்குஞ் செயல்களை என்ன காரியத்திற்குச் செய்தாயென ஊடறீர்ந்தாள்; எ - று.

இதனான் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறுமெய் பெற்றும் வந்து போக்கின்றி உற்ற உறழ்கலி * "கூற்று மாற்றமு மிடையிடை மிடைந்தும் - போக்கின் றாக லுறழ்கலிக் கியல்பே" என்பது விதி. (உசு)

கூஉ. புனவளர் பூங்கொடி யன்னாய் கழியக்
கனவெனப் பட்டதோர் காரிகை நீர்த்தே
முயங்கிய நல்லார் முலையிடை மூழ்கி
மயங்கிமற் றாண்டாண்டுச் சேறலுஞ் செல்லா
துயங்கி யிருந்தார்க் குயர்ந்த பொருளு
மரிதி னறஞ்செய்யா வான்றோ ருலகு
முரிதி னொருதலை யெய்தலும் வீழ்வார்ப்
பிரிதலு மாங்கே புணர்தலுந் தம்மிற்
றருத றகையாதான் மற்று;

நனவினாற் போலு நறுநுதா லல்கற்
கனவினாற் சென்றேன் கலிகெழு கூடல்
வரையுறழ் நீண்மதில் வாய்சூழ்ந்த வையைக்
கரையணி காவி னகத்து;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கசுஎ-ம் சூத்.

உரையினி, தண்டாத்தீஞ் சாய னெடுந்தகா யவ்வழிக்
கண்ட தெவன்மற்று நீ;

கண்டது, உடனம ராயமொ டவ்விசும் பாயு
மடநடை மாயின மந்தி யமையத்
திடன்விட் டியங்கா விமையத் தொருபா
லிறைகொண் டிருந்தன்ன நல்லாரைக் கண்டேன்
றுறைகொண் டுயர்மணன் மேல்; ஒன்றி நிறைவதை,

ஓர்த்த திசைக்கும் பறைபோனின் னெஞ்சத்து
வேட்டதே கண்டாய் நனு;

கேட்டை, விரையசீ மற்று வெகுள்வா யுரையாண்
டிதுவாகு மின்னகை நல்லாய் பொதுவாகத்
தாங்கொடி யன்ன தகையா ரொழுந்ததோர்
பூங்கொடி வாங்கி யிணர்கொய்ய வாங்கே
சினையலர் வேம்பின் பொருப்பன் பொருத
முனையரண் போல வுடைந்தன்றக் காவிற்
றுனைவரி வண்டி னினம்;

மற்றாங்கே, நேரிணர் மூசிய வண்டெல்லா மவ்வழிக்
காரிகை நல்லார் நலங்கவர்க் துண்பபோ
லோரராங் காங்க மூச வவருள்
ஒருத்தி, செயலமை கோதை நகை
ஒருத்தி, யிகலார் செருவிற் றொடியொடு தட்ப
ஒருத்தி, தெரிமுத்தஞ் சேர்ந்த திலதம்
ஒருத்தி, யரிமா ணவிர்குழை யாய்காது வாங்க
ஒருத்தி, வரியார ரரைசெறி காழகம்
ஒருத்தி, யரியார் ஞெகிழத் தணிசுருத் தட்ப
ஒருத்தி, புலவியாற் புல்லா திருந்தா ளலவுற்று
வண்டின மார்ப்ப விடைவிட்டுக் காதலன்
றண்டா ரகலம் புகும்;

ஒருத்தி, யடிதாழ் கலிங்கந் தழீஇ யொருகை
முடிதா ழிருங்கூந்தல் பற்றிப்பூ வேய்ந்த
கடிகயம் பாயு மலந்து;

ஒருத்தி, கணங்கொண் டவைமூசக் கையாற்றாள் பூண்
மணங்கமழ் கோதை பரிவுகொண் டோச்சி [ட
வணங்குகாழ் வங்கம் புகும்;

ஒருத்தி, யிறந்த களியா னிதழ்மறைந்த கண்ணள்
பறந்தவை மூசக் கடிவாள் கடியு
மிடந்தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை;

ஆங்க, கடிகாவிற் காலொற்ற வொல்கி யொசியாக்
கொடிகொடி தம்மிற் பிணங்கி யவைபோற்
றெரியிழை யார்ப்ப மயங்கி யிரிவுற்றார் வண்டிற்கு
வண்டல் வரக்கண்டேன் யான்;

நின்னைநின் பெண்டிர் புலந்தனவு நீயவர்
முன்னடி யொல்கி யுணர்த்தினவும் பன்மாண்
கனவின் றலையிட் டுரையல் சினைஇயான்
செய்வதி லென்பதோ கூறு;

பொய்கூறேன், அனவகை யால்யான் கண்ட கனவுத்தா
னனவாகக் காண்டை நறுநுதால் பன்மாணுங்
கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மி னீடிப்
பிரிந்தீர். புணர்தம்மி னென்பன போல
வரும்பவிழ் பூஞ்சினை தோறு மிருங்குயி
லானா தகவும் பொழுதினான் மேவர
நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தருந்
தேனிமிர் காவிற் புணர்ந்திருந் தாடுமா
றானா விருப்போ டணியயர்பு காமற்கு
வேனில் விருந்தெதிர் கொண்டு.

இது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைவன் வாயில்பெறாது ஆற்றாமைவாயிலாகப் புக்குத் தலைவியை நயப்பித்தல் காரணமாகத்

தெய்வமகளிர் பொய்தலாடுவதோர் சுனைக்கண்டேன், அது கனவாய்ப் பருவம் வந்து இறுத்தது பாராயென ஊடறீர்வது பயனாகத் தலைவிக்குக் கூறியது.

(இ - ள்.) புனவளர் * * * மற்று—எ-து, புனத்திடத்து வளர்ந்த பூவையுடைய கொடியையொப்பாய்! பொருள்வயிற்சென்று முயலாதே வருந்தியிருந்தவர்களுக்கு அவர்கள் இருந்த இடங்களிலே இடங்களிலே மிக்க பொருளுந் தானே செல்லுதலும் அரிதாயிருத்தலாலே உலகந் தமக்கு உரித்தாக அறத்தைச்செய்யாது இப்படி இருக்கவும் அறஞ்செய்தற்கு அமைந்தோர் அறுதியாக அவ்வறத்தைச் செய்தலுங் கனவிடத்தின்றாய்ப் போகத் தாம் முயங்கிய மகளிருடைய முலையினிடையிலே அழுந்திய இன்பத்தே மயங்கி விரும்புகின்ற கணவனை மகளிர் ஊடலாற் பிரிதலும் அப்பொழுதே ஊடறீர்ந்து புணர்தலுமாகிய தம்மின் மாறான இன்பத்தைக் கனவிடத்தே தருதலை விலக்கார்தாம்; இனி மிகுத்த காதலாற் கனவென்று சொல்லப்பட்டது ஓர் அழகினையுடைத்தாகிய நீர்மையையுடைத்தாயிருந்ததென்றான்; எ - று.

என்றது இன்பமும் பொருளும் அறனுமென்று ஆசிரியர் கூறிய இலக்கணம்பற்றிச் சிறந்த இன்பத்தையே தந்தது, அறனும் பொருளுந் தாராமற்போயிற்று, இக்கனவாதலால் அதனை ஓர் காரிகைநீர்த்தென்றான்.

பொருளுமென்ற உம்மை சிறப்பு. மற்று அசை.

நனவினாற் * * * னகத்து—எ-து, நறிய நுதலினையுடையாய்! ஆரவாரம்பொருந்தின மதுரையினையுடைய வரையை மாறுபடுகின்ற நீண்ட மதிலிடத்தைச்சூழ்ந்த வையையாற்றங்கரையை அழகுபெறுத்தின பொழிலினிடத்தே நனவிடத்தே சென்றாற்போல இராப்பொழுதிலே கனவிடத்தே சென்றேனென்றான்; எ - று.

உரையினி * * * நீ—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி அமையாத இனிய மென்மையினையுடைய நெடுந்தகாய்! பின்னை நீ அவ்விடத்துக் கண்டது எத்தன்மைத்து? அதனை இனிச்சொல்லென்றாள்; எ - று.

கண்டது * * * நிறைவதை—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் யான்கண்டது கேள், அன்னங்கள் தன்னிடத்தைவிட்டுப் போகாத

இமயமலையில் ஒருபக்கத்தே அழகிய விசும்பிலே இரைகவர்ந்த இளைப்பால் ஓய்ந்து பறக்கும் மடப்பத்தையுடைத்தாகிய நடையினையுடைய அன்னத்திரள் அந்திக்காலத்தே தங்குதல்கொண்டிருந்த தன்மையவாகத் துறை தன்னிடத்தேகொண்டு உயர்ந்த மணற்குன்றிலே நல்லார் தம்முடனே* அமர்ந்த ஆயத்தாருடனே பொருந்தி நிறைந்திருக்கின்றனைக் கண்டேனென்றான்; எ - று.

மா இனம் மாயினமென மருஉவான் யகரவுடம்படுமெய் பெற்றது. அன்னவாகவென விரிக்க.

ஓர்த்த * * * கனா—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி கொட்டுகின்றவன் தன்மனத்தில் ஓர்த்த ஓசையைத் தானும் ஒலிக்கும் பறைபோல நின்னுடைய நெஞ்சத்து விரும்பின இன்பத்தையே கனவாகக் கண்டாயென்றாள்; எ - று.

கேட்டை * * * ளினம்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் நீ விரையாதேகொள்; பின்னைக் கோபிப்பாயென்றான்; அதுகேட்ட தலைவி மேல் உரையென்றாள்; அதுகேட்ட தலைவன் இனிய நகையினையுடைய நல்லாய்! ஆண்டுப் பிறந்தது இதுவாயிருக்கும் அதனைக் கேள்; கொடியையொத்த அழகினையுடையார் தாம் அக்காவிடத்து எழுந்துநின்றதோர் பூங்கொடியை எல்லார்க்கும் பொதுவாகக்கொண்டு வளைத்து அதிற் கொத்துக்களைப் பறிக்க இரைந்து வரியினையுடைய வண்டின் திரள்கள் கொம்புகள் அலர்ந்த வேப்பந்தாரினையுடைய பொதியினையுடையவன் பொருத பகைப்புலத்து அரண்போல் அவ்விடத்தே உடைந்தது; எ - று.

உடைந்தன்றென்பது நகரம் ஊர்ந்த குன்றியலுகரவீற்று முற்றுச்சொல், வந்தன்றென்பதுபோல.

மற்றாங்கே * * * புகும்—எ-து, பின்னை அப்படியே உடைந்த தம்மிலொத்த இணர்களிலே மொய்த்த வண்டுகளெல்லாம் அவ்விடத்து நின்ற அழகினையுடைய மகளிர் நலத்தைக் கைக்கொண்டு நுகர்வனபோல ஒருபடிப்படி மொய்க்கையினாலே அவ்வண்டின் போரிலே அவர்களில் ஒருத்தியுடைய பூமாலையும் பண்ணுதல் அமைந்த முத்தமாலையும் வேறொருத்தியுடைய அசைதலார்ந்த தொடியோடே தடுத்துக்கொள்ளாநிற்க, ஒருத்தியுடைய நெற்றியிற் திலகத்தைச் சேர்ந்த தலையிற் கிடந்த தெரிந்த முத்துவடத்தை வே

ளொருத்தியுடைய அழகினையுடைய காதிற்கிடந்த அழகுமாட்சிமைப்பட்ட விளங்குகின்ற மகரக்குழை துடக்கிக்கொள்ளாநிற்க, ஒருத்தியுடைய வரிநிறைந்த அரையிற் கட்டிய துகிலை வேறொருத்தியுடைய உள்ளீடுமணியமைந்த சிலம்பிடத்திற் கிடந்த சுருவடிவாகிய மூட்டுவாயிரும்புகள் தளைத்துக்கொள்ளாநிற்க, ஒருத்தி புலவியாலே கணவனைப் புல்லாதிருந்தவள் வண்டினம் மொய்த்து ஆரவாரிக்கையினாலே வருத்தமுற்றுப் புலவியை நடுவே கைவிட்டுக் கணவன் வணங்குகையினாலே அவனுடைய குளிர்ந்த மாலையையுடைய மார்பிடத்தே முயங்கும்; எ - று.

செயவெனெச்சங்கள் புகுமென்னும் பிறவினை கொண்டன.

ஒருத்தி * * * மலர்ந்து—எ-து, ஒருத்தி அடியிலே தாழ்ந்த துகிலை ஒருகையாலே தழுவிக்கொண்டு மற்றைக்கையாலே முடித்த முடி குலைந்த கரிதாகிய கூந்தலைப் பிடித்துக்கொண்டு அலவுற்று மிகுதியையுடைய பூவேய்ந்த குளத்திலே பாயாநிற்கும்; எ - று.

ஒருத்தி * * * புகும்—எ-து, ஒருத்தி திரட்சிகொண்டு வண்டுகள் மொய்க்கையினாலே கையாற் கடியமாட்டாளாய் மணம் நாறுகின்ற மாலையை அறுத்துக்கொண்டு ஓட்டி அதற்கு அவை போகாமை கண்டு வளைந்த தண்டுகள் தனக்கு உள வலியாக உள்ளே பூண்ட ஓடத்தே பாயும்; எ - று.

காழ்பூண்டவென்க. பரிவு செய்தெனெச்சம்.

ஒருத்தி * * * கை—எ-து, ஒருத்தி அறிவுபோதற்குக் காரணமான கள்ளின் களிப்பால் இமை கூடுகையினாலே பாவை மறைந்த கண்ணையுடையளாய்ப் பறந்த வண்டுகள் மொய்க்க ஓட்டுகின்றவள் தன் களிப்பாலே அவற்றை ஓட்டும் இடம் அறியாளாய்க் கைசோர்ந்தாள்; எ- று.

கைசோர்ந்தனள் சினைவினை; முதலொடு முடிந்தது.

ஆங்க, உரையசை; அங்ஙனேயெனநின்றது.

கடிகாவிற் * * * யான்—எ-து, விளையாட்டையுடைய மகளிர் மிகுதியையுடைய பொழிலிலே காற்றடிக்க ஒதுங்கி வளைந்து கொடியுங் கொடியுந் தம்மிற் பிணங்கியவைபோலத் தெரிந்த அணிகள் ஆரவாரிப்பத் தம்மிலே மயங்கி அவ்வண்டுகளுக்குக் கெடுதலுற்றார் யான் கனவைக்கண்டேனென்றான்; எ - று.

நின்னைநின் * * * கூறு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நின்னை நின்னுடைய பெண்டிர் புலந்தனவற்றையும் நீ அவருடைய அடிமுன்னே வணங்கிப் புலவிதீர்ந்தனவற்றையும் பலபடியாகக் கனவின்மேலிட்டுக் கூறுதல் யான் சினந்துச் செய்வதொரு படியு இன்றென்பதனை உட்கொண்டோ சொல்லென்றாள்; எ - று.

உரையல் படுத்தலோசையாற் றொழிற்பெயராயிற்று.

பொய்கூறேன் * * * கொண்டு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் யான் பொய்சொல்லேன் நறிய நுதலினையுடையாய்! பல மாட்சிமையும் உண்டாய்ப் புணர்ந்தீர் பிரியாதேகொள்ளும், புணர்ச்சிகெட்டித்து இடையே பிரிந்தீர் கூடுதலைத் தருமினென்று கூறுவனபோலக், கரியதாகிய குயில்கள் அரும்பு அவிழ்ந்த பூக்களையுடைய கொம்புகடோறும் இருந்து அமையாமற் பெடையை அழைக்கும் இளவேனிற்பொழுதின்கண்ணே காமற்கு விருந்திடுதலை மேவுதல்வர எதிர்கொண்டு கூடலின் மகளிரும் அவர் கணவருந் தேனினம் ஒலிக்குங் காவிலே கூடியிருந்து விளையாட வேண்டி அமையாத விருப்பத்தோடே அணிகளை அணிவாராதலாற் பிரிதலும் புணர்தலுமாகிய கூற்றாலே யான்கண்ட கனவு நன்றாகிய உண்மையாம்படி நெஞ்சாலே கருதுவாயென்றான்; எ-று.

கனவு செய்யுண்முடிவு. நான்கு மாடங் கூடலின் நான்மாடக்கூடலென்றாயிற்று. அவை திருவாலவாய் திருநள்ளாறு திருமுடங்கை திருநடுவூர். இனிக் கன்னி கரியமால் காளி ஆலவாய் என்றுமாம். புணர்தம்மின் "நல்லெயி லுழந்த செல்வந் தம்மின்" என்றாற்போலத் திரிசொல்.

இஃது *"உறலருங் குண்மையி னூடன் மிகுத்தோளைப் பிறபிற பெண்டிரிற் பெயர்த்தற் கண்ணும்" என்பதனாற் பிறபிற பெண்பால் காட்டி ஊடறீர்த்தது. புல்லாதிருந்தாளென்றதனான் ஊடன்மிகுதி கூறி மகளிரும் மைந்தரும் விருந்தெதிர்கொண்டு அணியயர்வர் நாமும் அது செய்யவேண்டுமென்றவாறு காண்க.

இதனாற் தலைவற்குக் கனவு முதற் றோன்றிப் பின்னர் வினைவு தோன்றிற்று. இது †"யாறுங் குளனுங் காவு மாடி" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் காவிற்புணர்ந்திருந்தாட நீயுங் கருதெனத் தலைவிக்குக் கூறியது.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௬-ம் சூத்.
† ,, ,, ,, ௫௦-ம் ,,

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறுமெய்பெற்றும் வந்த கலிவெண்பா. ஆசிரியத்தளையும் வந்தது. (உ௭)

௯௩. **வண்டூது** சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய
தண்டாத்தீஞ் சாயற் பரத்தை வியன்மார்ப
பண்டின்னை யல்லைமன் னீங்கெல்லி வந்தீயக்
கண்ட தெவன்மற் றுரை;

நன்றும், தடைஇய மென்றோளாய் கேட்டீவா யாயி
னுடனுறை வாழ்க்கைக் குதவி யுறையுங்
கடவுளர் கட்டங்கி னேன்;

சோலை, மலர்வேய்ந்த மான்பிணை யன்னார் பலர்நீ
கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார்;

அவருள், எக்கடவுள் மற்றக்
கடவுளைச் செப்பீ மன;

முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா
லிப்பொழுது பொழுதென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய
வெக்கடவுள் மற்றக் கடவுள்; அதுவொக்கும்,

நாவு ளழுந்து தலைசாய்த்து நீகூறு
மாயமோ, கைப்படுக்கப் பட்டாய்நீ கண்டாரை
வாயாக யாங்கூற வேட்டீவாய் கேளினி;

பெறனசை வேட்கையி னின்குறி வாய்ப்பப்
பறிமுறை நேர்ந்த நகையாராய்க் கண்டார்க்
கிறுமுறை செய்யு முருவொடு நும்மிற்
செறிமுறை வந்த கடவுளைக் கண்டாயோ;

நறுந்தண் டகரமு நானமு நாறு
நெறிந்த குரற்கூந்த னாளணிக் கொப்ப
நோக்கிற் பிணிகொள்ளுங் கண்ணொடு மேனாணீ
பூப்பலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ;

ஈரணிக் கேற்ற வொடியாப் படிவத்துச்
சூர்கொன்ற செவ்வேலாற் பாடிப் பலநாளு
மாராக் கணைகாமங் குன்றத்து நின்னொடு
மாரி பிறுத்த கடவுளைக் கண்டாயோ;

கண்ட கடவுளர் தம்முளு நின்னை
வெறிகொள் வியன்மார்பு வேறாகச் செய்து
குறிகொளச் செய்தார்யார் செப்புமற் றியாருஞ்
சிறுவரைத் தங்கின் வெகுள்வர் செறுத்தக்காய்
தேறினென் சென்றீநீ செல்லா விடுவாயேற்
றேர கலத்துக் கொருசார் மேவிய
நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுள ரெல்லார்க்கு
முட்டுப்பா டாகலு முண்டு.

இது "சாவற் பாங்கி னுங்கோர் பக்கமும்" என்புழி ஆங் கோர்பக்கமான கடவுளைக் கண்டு தங்கினேனென்ற தலைவற்கு நீ கண்ட கடவுளர் இவரெனக் கூறிப் புலந்தது.

(இ-ள்.) வண்டூது * * * றுறை—எ-து, அமையாத இனிய மென்மையினையும் பரத்தைமைக் குணத்தையுமுடைய வண்டுகள் ஊதுஞ் சந்தனத்தைக் கை வடுக்கொளப் பூசின அகற்சியையுடைய மார்பனே! முன்பு இத்தன்மையையுடையையல்லை; அத்தன்மை போயிற்று; இவ்விடத்து இராக்காலத்தே வர நீ புறத்துப்போய்க் கண்ட விநோதம் எத்தன்மைத்து? பின்னை அதனைக் கூறென்றாள்; எ-று.

நின்றும் * * * னேன்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் பெரிதும் பெருத்த மெல்லிய தோளினையுடையாய்! யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பையாயிற் கேள், யாம் இருவரும் போய் உடனே துறக்கத்திருக்கும் வாழ்க்கைக்கு உதவியாயிருக்குங் கடவுளைக் கண்டு அவரிடத்தே தங்கினேனென்றான்; எ-று.

இல்லறம் நிகழ்த்தி வானப்பிரத்தம் நிகழ்த்துங்கால் உடனுறைதலின் உடனுறைவாழ்க்கையென்றான். நூல்களான் உணர்த்துதலை உதவியென்றான். அது *"காமஞ்சான்ற" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் "சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே" என்பதனானுணர்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫௧-ம் சூத்.

சோலை * * * மன—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி கடவுட்டன்மை உண்மையாகக் கொண்டு நடத்துவார் சோலையின் மலரைச் சூடின மான்பிணைபோலும் நோக்கினையுடைய பரத்தையர் பலருளர், அப்பரத்தையருள் நீ கூறிவந்த கடவுள் எந்தக்கடவுள்? அக்கடவுளைச் சொல்லுவாயென்றாள்; எ - று.

மற்று வினைமாற்று.

முத்தேர் * * * கடவுள்—எ-து, பின்னை அந்தக் கடவுள் முத்தையொக்கும் முறுவலையுடையாய்! நாம் மணத்தைச்செய்ய இப்பொழுது முகூர்த்தமென்று அம்முகூர்த்தம் வாய்ப்பச் சொன்ன அந்தக் கடவுள் காணென்றான்; எ - று.

புக்கக்கால் காலீற்று வினையெச்சம். முற்கூறிய கடவுள்தன்னையே இவள் அறியுமாற்றான் மீட்டுங் கூறினான், அவற்கு எல்லாக் கண்களும் உளவாகலின்.

அதுவொக்கும்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நீ கூறியது எனக்கும் ஒக்குமெனத் தனதொவ்வாமை கூறினாள்; எ - று.

நாவு * * * கேளினி—எ-து, உள்ளே அழுந்துநாவுடனே தலையைச்சாய்த்து நீ கூறுங் கூற்றே பொய்; ஆகையினாலே நீ எம்மால் அகப்படுக்கப்பட்டாய்; நீ கண்ட கடவுளரை உண்மையாக யாங்கள் சொல்லக் கேட்க விரும்பியவனே! இனி யாங்கள் கூறக்கேளென்றாள்; எ - று.

பெறனசை * * * கண்டாயோ—எ-து, நின்னைப் பெறுதலை நச்சின ஆசையாலே நீ செய்த குறியிடத்தே தப்பாமல் வந்த கடவுள் கண்டவர்களுக்கு இறந்துபடும் நிலைமையைச் செய்யும் வடிவோடே விழுந்தெழுந்த முறைமை சேர்ந்த எயிற்றினையுடையராய் நம் மனையிடத்தே சேரும் முறைமையோடே வந்த கடவுளரை நீ கண்டாயோவென்றாள்; எ - று.

நகை ஆகுபெயர். நகொன்றும் பாடம்.

பொருளதனைப் பெறுதல் நச்சின ஆசையாலே நின் மனத்திற் கருதிய கருத்துக்களெல்லாம் வாய்ப்பப் பறித்துபோம் முறைமையைச் சேர்ந்த கடவுள் மனவேட்கையை அடக்கும் முறைமையை இகழாராய்த் தம்மைக் கண்டவர்களுக்குத் தீவினை இறும் முறைமை

யைக் கொடுக்கும் வடிவுடனே நம் இல்லிடத்தே வந்த கடவுளைக் கண்டாயோவென்று வேறுமொருபொருள் தோன்றியவாறு காண்க.

வாய்ப்பப் பறிமுறையென்றார் வேரோடே பறிதலின். செறிதல், அடக்கம்; நகை, எள்ளல்.

நறுந்தண் * * * கண்டாயோ—எ-து, பார்வையாலே பிணித்தலைக் கொள்ளுங் கண் வருத்துதலாலே நறிய தேன்குளிர்ந்த மயிர்ச்சாந்தமும் புழுகும் நாறும் அறல்பட்ட பற்றத்தையுடைத்தாகிய மயிர்க்கு நாட்காலத்து அணியும் அணிக்குப் பொருந்த நீ முதனாட் பூவைப் பலியாகப்போகவிட்ட கடவுளைக் கண்டாயோவென்றாள்; எ-று.

ஒடு ஆலாக்குக. மேற் கடவுளென்றதற்கேற்பப் பலியென்றார். அருநோக்கினாற் பிணியை வாங்கிக்கொள்ளுங் கண்ணினராகையாலே கூந்தலையுடையாள் நாட்காலத்து அணிதற்கேற்பப் பூப்பலியைக் கைவிட்டு அர்ச்சித்த கடவுளென்பதும் ஒன்று. கூந்தல் ஆகுபெயர். பராசத்தியைப் பூவால் அர்ச்சித்த கடவுளென்றுணர்க. நீ கண்டாயோவென்க.

ஈரணிக் * * * கண்டாயோ—எ-து, கெடாத விரதத்தாலே முகங் குதிரைமுகமும் உடலம் மக்களுடலுமாகிய இரண்டு அழகுக்குப் பொருந்திய சூரபன்மாவைக் கொன்ற சிவந்த வேலையுடைய முருகனைப் புகழ்ந்து நிறையாத செறிந்த காமவேட்கையாலே திருப்பரங்குன்றினிடத்தே நின்னோடே மாரிக்காலத்தே பலநாளுந் தங்கின கடவுளைக் கண்டாயோவென்றான்; எ-று.

இனிப், பெண்ணும் ஆணும் ஆகிய இரண்டு அழகினுக்குப் பொருந்திய செவ்வி தாங்கிய எழுச்சியையுடைய இறைவனை அமையாத செறிந்த வீடுபேற்றில் ஆசையாலே பலநாளும் புகழ்ந்து கொடுந்தொழில்களைக் கொன்ற கெடாத விரதத்தோடே மலைகளிலே மாரிக்காலத்திலே நின்னோடு உறவுகொண்டிருந்து தவஞ்செய்த கடவுளைக் கண்டாயோவென்பதும் ஒன்று தோன்றிற்று. சத்தியுஞ் சிவனும் ஒன்றாகிய வடிவைப் பாடி என்க. நின்னொடென்ற ஒடுவிற்கு உறவு கொண்டிருந்தவென ஒரு வினை வருவிக்க.

கண்ட * * * முண்டு—எ-து, நீ கண்ட கடவுளர் தங்களுள்ளும் நின் மணத்தைத் தன்னிடத்தே கொண்ட அகலத்தை

யுடைய மார்பைப் பழையதன்மை குலைந்து போம்படி பண்ணிப் பிறர் முயங்காதபடி அடையாளமாக வடுப்படுத்துதலைச்செய்தார் யார் சொல்லு; பின்னை அப்பரத்தையர் யாவருஞ் சிறிதாகிய காலத்தளவு இங்கே தங்குவையாயின் கோபிப்பராகையினாலே எம்மாற் செறுக்கத்தக்கவனே! நின் பொய்மையெல்லாம் உள்ளபடி யான் அறிந்து தெளிந்தேன்; இனி அவர்பாற் செல்லாதொழிவையாயின் நினது நீல்ல தாரையுடைய மார்பத்துக்கோர் முட்டுப்பாடு உண்டாம்; அது நீ சாரும்படி நின்னை முயங்கிய நெடிய கரிய கூந்தலையுடையவொல்லார்க்கும் முட்டுப்பாடு உண்டாதலும் உண்டாதலால் ஆண்டே செல்லெனப் புலந்துகூறினாள்; எ - று.

தம்முளுமென்ற உம்மை சிறப்பும்மை.

இனிக் கடவுளர்தம்முளும் வியன்மார்பையுடைய நின்னை மனம் வேறாகப்பண்ணி வாளப்பிரத்தத்தைக் குறித்தல் கொள்ளும்படி பண்ணின இருடிகள் யார்தான் சொல்லு; யாவரும் வெகுள்வர், அவர்பாற் செல்லாதொழிவாயேல், நல்ல ஒழுங்கினையுடைத்தாகிய கடாவின்புறத்தே தோன்றும் விடைகளையுடைய, நீரைப் பலகாலுஞ் சாருதலாலே ஈரம்பொருந்திய நெடிய கரிய சடையினையுடைய, இருடிகளெல்லார்க்கும் முட்டுப்பாடு பிறத்தலும் உண்டென்பதும் ஒன்று தோன்றுகின்றது. அவர்க்கு முட்டுப்பாடு நினக்குக் கூடும்பொருள்கள் கூடாமையாலுள்ள முட்டுப்பாடு. தார், ஒழுங்கு. அகலமென்றது பரசமயத்தார் கூறுங் கடாவிற்கு விடையாகக் கூறும் விகற்பங்களை. “தன்னான் மருங்கினும் பிறநூன் மருங்கினுந் - துன்னிய கடாவின் புறந்தோன்றும் விகற்பம் - பன்னிய வகல மென்மனார் புலவர்” *“தெள்ளிது” என்றதனான் நின்னை மார்பை வேறாகச் செய்தென்றார்.

இதனாற் தலைவிக்கு இழிவுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தது.

† “மரபுநிலை திரியா மாட்சிய” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் தலைவி கடவுளாப் பரத்தையராகக் கூறுமென்பது கூறினாம்.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கி வெண்பாவாய்வந்து இடைநிலைப்பாட்டுப்பெற்று வருதலிற் கலிவெண்பாவுறுப்பு ஒத்துப் பாவேறுபட்டு வந்த கொச்சகம். (௨௮)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், இ-ம் சூத்.
† ,, பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சஇ-ம் ,,

௯௪. என்னோற் றனைகொல்லோ
நீரு ணிழற்போ னுடங்கிய மென்சாய
லீங்குச் சுருங்கி
யியலுவாய் நின்னொ டுசாவுவெ னின்றீத்தை;

அன்னையோ, காண்டகையில்லாக் குறணாழிப்போதினா
னாண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்டுவ லென்று விலக்கினை நின்போல்வார்
தீண்டப் பெறுபவோ மற்று;

மாண்டை, எறித்த படைபோன் முடங்கி மடங்கி
நெறித்துவிட் டன்ன நிறையேரா லென்னைப்
பொறுக்கல்லா நோய்செய்தாய் பொறி நிறுக்கல்லே
னீநல்கி னுண்டென் னுயிர்;

குறிப்புக்காண்; வல்லுப் பலகை யெடுத்து நிறுத்தன்ன
கல்லாக் குறள கடும்பகல் வந்தெம்மை
யில்லத்து வாவென மெய்கொளீஇ யெல்லாநின்
பெண்டி ருளர்மன்னோ. கூறு;

நல்லாய்கேள், உக்கத்து மேலு நடுவுயர்ந்து வாள்வாய
கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்
புக்ககலம் புல்லினெஞ் சூன்றும் புறம்புல்லி
னக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றே னருளீமோ
பக்கத்துப் புல்லல் சிறிது;

போசீத்தை, மக்கண் முரியேநீ மாறினித் தொக்க
மரக்கோட்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த பூங்கொடி போல
நிரப்பமில் யாக்கை தழீஇய ரொம்மைப்
புரப்பேமென் பாரும் பலராற் பரத்தையென்
பக்கத்துப் புல்லீயா யென்னுமாற் றொக்க
வுழுந்தினுந் துவ்வாக் குறுவட்டா நின்னி
னிழிந்ததோ கூனின் பிறப்புக் கழிந்தாங்கே

யாம்வீழ்து மென்றுதன் பின்செலவு முற்றீயாக்
கூனிகுழை யுங்குழைவு காண் ;

யாமை, யெடுத்து நிறுத்தற்றாற் றோளிரண்டும் வீசி
யாம்வேண்டே மென்று விலக்கவு மெழ்வீழுங்
காமர் நடக்கு நடைகாண் கவர்கணைச்
சாமனார் தம்முன் செலவு காண்க ;

ஓஒகாண், நம்மு ணுகுதற் றொடீஇயர் நம்மு
ளுமுசாஅங் கோனடிதொட் டேன் ;

ஆங்காக,

சாயலின் மார்ப வடங்கினேன் ஏஎ
பேயும் பேயுந் துள்'ா லுறுமெனக்
கோயிலுட் கண்டார் நகாமை வேண்டுவல்
கண்டாய் தகடுருவ வேறாகக் காவின்கீழ்ப்
போதரகடாரப் புல்லி முயங்குவேந்
துகடீர்பு காட்சி யவையத்தா ரோலை
முகடுகாப் பியாத்துவிட் டாங்கு.

இஃது * "அடியோர் பாங்கினும் வினைவல பாங்கினுங் - கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்" என்பதனால் அடியோராகிய கூனுங் குறளும் உறழ்ந்துகூடிக் கூறியது.

(இ - ள்.) என்றோற் * * * னின்றீத்தை—எ-து, கரையில் நின்றதொன்றின் நிழல் நீருக்குள்ளே நடங்கினாற்போல நடங்கிய மெல்லிய மென்மையோடே இவ்விடத்து உடலிலே கூன் புறப்பட்டு நடக்கின்றவளே! நின்னோடு ஒருகாரியத்தை உசாவுவேன்; அங்ஙனம் உசாவுதற்கு நீ என்ன நல்வினையைச் செய்தாய்தான்? இங்ஙனே நிற்பாயாகவென்றான் குறளன்; எ - று.

இயலுவாய் வினைத்திரிசொல்.

அன்னையோ * * * மற்று—எ-து, அதுகேட்ட கூனி அம்மையோவென இகழ்ந்து தன் நெஞ்சிற் கூறிக், கண்ணாற் பா

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், உகம், சூத்.

ர்க்குந் தன்மையில்லாத குறளாய்ப் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய நாழிகையின் முகூர்த்தத்தே ஆண்டலைப்புள்ளுக்குத் தன்பெடையீன்ற பறழாய மகனே! நீ எம்மை விரும்புவேனென்று போகாமற் தவித்தாய்; நின்னைப்போற் குறளாயிருப்பார் பின்னை என்னைத் தீண்டிப்பெறுவார்களோவென்றாள்; எ - று.

*"பறழெனப் படினு முறழாண் டில்லை" என்பதனாற் பறழ் பறவைக்காகாதாயினும் இவனை 'யானையெடுத்து நிறுத்தற்றால்' என ஊர்வனவாகக் கூறலிற் பறழென்றார். தலை ஆண்டலையாயிருத்தல் பற்றி ஆண்டலைக்கு ஈன்ற மகனென்றாள்.

மாண்டை * * * னுயிர்—எ-து, அதுகேட்ட குறளன் மாட்சிமைப்பட்ட கலப்பையிற் தைக்கும் படைவாள்போலே ஓரிடங் கூனாய்ப் புறப்பட்டு ஓரிடம் முன்னே வளைந்து வலிய முறித்து விட்டாற்போன்ற நிறைந்த அழகாலே என்னைப் பொறுக்கல்லாத காமநோயைச் செய்தாய்; யான் ஆற்றியிருக்கமாட்டேன்; நீ அருளுவாயாயின் என்னுயிருண்டு; இனி நின் நினைவைக் கூறென்றான்; எ - று.

பொறியும் பாடம்.

குறிப்புக்காண் * * * கூறு—எ-து, அதுகேட்ட கூனி இவன் மனக்குறிப்பைப் பாராயென நெஞ்சொடுகூறி, நெத்தப்பலகையை எடுத்து நிறுத்தினாற்போன்ற, மகளிரைக் கூடும் முறையைக் கல்லாத, குறளனே! மக்கள் இயங்காத உச்சியம்பொழுதிலே வந்து எம்மைக் கையைப்பிடித்து நின்னில்லத்தே வாவென்று சொல்லுதற்கு ஏடா! மிகவும் நின்னுடைய பெண்டிராயிருப்பார் சிலருளரோ? சொல்லாயென்றாள்; எ - று.

நல்லாய்கேள் * * * சிறிது—எ-து, அதுகேட்ட குறளன் நல்லாளே! தலைக்குமேலும் நடுவில்லையாய் வாள்போன்ற வாயையுடைய கொக்கை உரித்தாற்போன்ற வளைந்த மடிப்பையுடையாய்! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; நின்னை யான் மார்பிடத்தே சென்று புல்லுவேனாயின் என்னுடைய நெஞ்சிலே அக்கூன் ஊன்றும்; முதுகிலே புல்லுவேனாயின் முதுகிற் கூன் அக்குளுக்காட்டுதலை உடைத்தாதலாற் கூடுதலேயன்றி முயங்குதலையுஞ் செய்யமாட்டேன், இனிப் பக்கத்தே சிறிது முயங்கும்படியாக வருவாயாகவென்றான்; எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் மரபியல், ௩-ம் சூத்.

நடுவெயர்ந்தென்றது "நோன்புயர்ந்து" என்றாற்போல நின்றது.

போசித்தை—எ-து, அதுகேட்ட கூனி சீ! கெட்டதன்மையையுடையவனே! நீ எம்மிடத்தினின்றும் போவென்றாள்; எ-று.

மக்கண் * * * பிறப்பு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் உருதலின், மக்களிற் பாதியானவனே! இனி நீ இந்நிலையைக் கைவிடென்று கூறிப், பின்னர்த் திரண்ட மரத்தின் வளைவான இடத்தைவிட்டு நீங்காமற் பற்றிவளர்ந்த பூங்கொடிபோலே எம்முடைய கூனால் வடிவொத்தலில்லாத யாக்கையை முயங்கி எம்மைப் பாதுகாப்பேமென்று கூறுவாரும் பலராயிருக்கும்; இப்பாத்தைமையையுடையவன் பக்கத்தறைப் புல்லுதலைத் தாராயென்று கூறாநிற்குமால்; இங்ஙனங் கூற நமக்கு உண்டாகிய குறை யாதுதானென அவன் கேட்பத் தன் நெஞ்சொடுகூறிக், குறியவட்டின்றன்மையையுடையாய்! பலங்கூடின உழுத்தம்பணியாரத்தினுங்காட்டிற் துய்க்கப்பட்டிருக்கின்ற கூன்சாதியினுடைய பிறப்பு நின்னாற் றாழ்ந்ததோவென்றாள்; எ-று.

கழிந்தாங்கே * * * காண்—எ-து, அதுகேட்ட குறளன் யாம் நின்னை விரும்புவேமென்று கூறித் தன்பின்னே செல்லுதல் செய்தேயும் அதற்கும் மனம்பொருந்தாத கூனி நம் அருகுகின்றும் அவ்விடத்தே போய் நடங்கும் நடக்கத்தை நெஞ்சே பாராயென அவள் கேட்பக் கூறினான்; எ-று.

உற்றீயா பெயரொச்சமறைத்திரிசொல்.

யாமையெடுத்து * * * காண்க—எ-து, அதுகேட்ட கூனி ஊருகின்ற யாமையை எடுத்து நேரே நிறுத்தினாற்போல நெடியனாய்த் தோளிரண்டையும் விலாவுக்குள்ளே வீசி யாம் நின்னை விரும்பேமென்று விலக்காநிற்கவும் எம்மை விரும்பி வருகின்ற காமனோர் நடக்கும் நடையை நெஞ்சே காணுயென்றாள்; அதுகேட்ட குறளன் ஒருவனை ஒருவர் முயங்குதற்குக் காரணமான கணையினையுடைய சாமனார் தமையனாகிய காமனார் நடையை நீ காணுயென நடந்து காட்டினான்; எ-று.

ஓஒகாண் * * * டேன்—எ-து, அதுகேட்ட கூனி ஓஒ! இவன் நடையைப் பாராயென நெஞ்சோடு கூறினாள்; அதுகேட்ட குறளன் நம்முள்ளே நாங் கூடி மகிழ்தற்கு யான் நின் மெய்யைத் தீண்டுதற்குக் குறியிடம் இன்னது என்ன இடமாமென்று நம்மு

ள்ளே நாம் உசாவக்கடவேம் ; இனி நின்னை இகழ்ந்து கூறுமைக்கு அரசன் அடியைத் தொட்டுச் சூளுற்றேனென்றான் ; எ - று.

௰௭ இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ஆங்காக * * * டாங்கு—எ-து, அதுகேட்ட கூனி அப்படியேயாகுக ; யானும் மென்மையால் இனிய மார்பனே ! இகழ்ந்து கூறுதலைத் தவிர்ந்தேன்; இனி இக்கோயிலுட் கண்டவர்கள் நம்மை எளவென இகழ்ந்து பேயும் பேயுந் தம்மிலே துள்ளுதலை இக்கூனுங் குறளும் உறுகிற்குமெனக் கூறி நகாதிருத்தலை விரும்புவேன்; ஆதலால் அமையாத பொற்தகடுபோலும் உருவத்தினையுடையாய் ! கோயிலுக்கு நீங்கலாகக் காவின்கீழே போதருவாயாக ; துகள் தீர்ந்து நின்ற அறிவினையுடைய அவையிலுள்ளார் திரட்சிபொருந்தின ஓலையின் தலையைக் கட்டி அதன் தலையிலே அரக்கிலச்சினை இட்டுவிட்டாற்போல நிரம்பாத உடலினுள்வாய முயக்கம் பெற்று நிறையும்படி இறுகப் புல்லிக் கூடக்கடவேமென்றாள் ; எ-று.

ஆங்கு, அசை. போதரு போதவென விகாரமாயிற்று. *“தோடே மடலே” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஓலையென்றார்.

இதனால் இருவர்க்கும் முன்னர் நகைபிறந்தது. பின்னர்ப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இதனுட் ‘கோனடிதொட்டேன்’ எனவுங் ‘கோயிலுட்கண்டார் நகாமைவேண்டுவல்’ எனவுங் கூறலின் அடியோரென்பது பெறுதும். ‘கொக்குரித்தன்ன’ எனத் தோல் திரைந்தமை கூறலின் இளமைதீர்திறமாகிய பெருந்திணையாயிற்று. இது †“வேட்கைமறுத்து” என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தால் வேட்கைமறுத்துக்கூறிய பெருந்திணை. இஃது ஊடற்பகுதியாகலின் மருதத்துக் கோத்தார்.

இஃது ‘என்னேற்றனைகொல்லோ’ எனவும் ‘ஈங்குச்சுருங்கி’ எனவும் முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகிய சொற்சீரடியும் வந்து இரண்டடியான் இற்றதோர் கொச்சகமும் ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த வெண்பா ஐந்தும் ஐஞ்சீரடியான் வந்த கொச்சகம் ஒன்றும் இரண்டடிக்கொச்சகம் ஒன்றும் ஆசிரியத்தளைவிரவின கொச்சகவெண்பாவும் பெற்று வெண்கலிப்பாவின் வேறுபட்டு வந்த கொச்சகக்கலிப்பா. (உ௧)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அ௬-ம் சூத்.
† ” ” பொருளியல், ௪௪-ம் ”

௯௫. நில்லாங்கு நில்லாங் கிவர்தர வெல்லாநீ
நாறிருங் கூந்தலா ரிற்செல்வா யிவ்வழி
யாறு மயங்கினை போறிநீ வந்தாங்கே
மாறினி நின்னுங்கே நின்சே வடிசிவப்பச்
செறிந்தொளிர் வெண்பல்லா யாம்வே றியைந்த
குறும்பூழ்ப்போர் கண்டே மனைத்தல்ல தியாது மறிந்த
தில்லைநீ வேறோர்ப் பது; [தோ

குறும்பூழ்ப்போர் கண்டமை கேட்டன னீயென்றும்
புதுவன வீகை வளம்பாடிக் காலிற்
பிரியாக் கவிகைப் புலையன்றன் யாழி
னிகுத்த செவிசாய்த் தினியிளிப் பட்டன
வீங்கப்போர் கண்டாயும் போறிமெய் யெண்ணிற்
றபுத்த புலர்வில புண்;

ஊரலர் கவ்வை யுளைந்தியா யல்கனின்
றூரின்வாய்க் கொண்டு முயங்கிப் பிடிமாண்டு
போர்வாய்ப்பக் காணினும் போகாது கொண்டோடும்
பார்வைப்போர் கண்டாயும் போறிநின் றேண்மேலா
யீரமாய் விட்டன புண்;

கொடிற்றுப்புண் செய்யாது மெய்ம்முழுதுங் கையிற்
றுடைத்துநீ வேண்டினும் வெல்லாது கொண்டோடு
மொட்டியபோர் கண்டாயும் போறி முகந்தானே
கொட்டிக் கொடுக்குங் குறிப்பு;

ஆயி, ழையிழா யன்னவை யானுங் கறியாமை
போற்றிய நின்மெய் தொடுகு;

அன்னையோ; மெய்யைப்பொய் யென்று மயங்கிய கை
றறிகல்லாய் போறிகா ணீ; [யொன்

றல்லாய், பொய்யெல்லா மேற்றித் தவறு தலைப்பெய்து
கையொடு கண்டாய் பிழைத்தே னருளினி;

அருளுகம் யாம்யாரோ மெல்லா தெருள்
வளித்துநீ பண்ணிய பூழெல்லா மின்னும்
விளித்துநின் பாணனோ டாடி யளித்தி
விடலைநீ நீத்தலி னோய்பெரி தேய்க்கு
நடலைப்பட் டெல்லாநின் பூழ்.

இது "கொடியோர் கொடுமை சுடுமென வொடியாது - நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇப் - பகுதியி னீங்கிய தகுதிக்கட்" தலைவி பரத்தையைப் பூழாக்கிக் கூறியது.

(இ - ள்.) நில்லாங்கு * * * சிவப்ப—எ-து, ஏடா! நீ நாறுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய பரத்தையர் இல்லின்கட் செல்கின்றாயாய் இவ்விடத்துப் போகின்ற வழி தப்பி வந்தாய்போலே இருந்தாய்; நீ இவ்விடத்துப் பரந்து படராதேகொள்; அவ்விடத்தே நில்; இனி நின்னுடைய பரத்தையர் மனைக்கண்ணே நின் சிவந்த அடி மிகச் சிவக்கும்படி வந்தாற்போலப் போவென்றாள்; எ - று.

செறிந்தொளிர் * * * பது—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் செறிந்து விளங்குகின்ற வெள்ளிய பல்லினையுடையாய்! யாம் புதிதாக வந்து பொருந்தின குறும்பூழ்ப்போர் கண்டேம் அவ்வளவல்லது நீ எனக்குத் தீங்காகக் கருதும் ஒழுக்கஞ் சிறிதும் யான் அறிந்ததோ இல்லையென்றான்; எ - று.

ஓகாரம் ஐயம்.

குறும்பூழ்ப்போர் * * * புண்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நீ எந்நாளுங் குறும்பூழினது போரைக் கண்டபடியை யான் கேட்டேன், அது கூறக் கேள்; ஒருநாட் கொடுத்தாற்போலன்றிப் புதியவாயிருக்கின்ற கொடையினது பெருமையைப் பாடி நின்னிடத்தினின்று நீங்காத யாழ் வாசித்தலாற் கவிழ்ந்த கையினையுடைய பாணன் தன்னுடைய யாழோசையாலே முன்பு தாழ்க்கப்பட்ட செவிகளை அவன் கூறுகின்றவற்றைக் கேட்டற்கு அவர்சாய்க்கையினாலே இப்பொழுது அக்கூற்றாலே புதிதாக அகப்பட்டனவாகிய பூழினுடைய புதிய போர்களைக் கண்டாயும்போலே இருந்தாய்; அதனை உண்மையாக எண்ணிற் புலர்ச்சியில்லவாகிய புண்கள் உன்னைக்கொன்ற; இதனை ஆற்றியவாறென்னென்றாள்; எ-று.

இனி நின் மெய்யிற் புலர்வில்லாப் புண்கள் எண்ணிப்பார்க்கில் அவ்வெண்ணைக் கெடுத்தனவென்றுமாம். இனி என்றும் புதியனவாகிய பூழினது வளப்பத்தை யாழோசைபோலே பாடி அப்பூழ் பொருந்துமிடத்து விட்டுநீங்காத புலையனென்று புலையனுக்கு அடைகூறினாள். யாழோசை கேட்டாரை அகப்படுக்குமாறுபோல இவன் பாட்டும் அகப்படுத்தலின் யாழிற்பாடியென்றார். பூழைத் தடவிக் 'கவிழ்ந்த கையினையுடைய புலையன் பூழ், பொருந்துமவன் புலையன்றன்னுடைய இப்பொழுதிப்போழுது அகப்பட்டனவாகிய பூழ், தத்தஞ் செவிகளைச் சாய்த்து இவன் கூறும் மந்திர முதலியன கேட்கையினாலே அவன் தன்வசமாகத் தாழ்க்கப்பட்ட பூழ், அப்பூழின்போரைக் கண்டாயும்போறியெனப் பூழிற்கும் ஏற்பதோர் பொருளுந் தோன்ற நின்றது. இனி யாழின் இருத்த செவிக்கு யாழைப்போலும் மந்திரத்தாற் றாழ்ந்த செவியென்பாருமுளர்.

ஊரவர் * * * புண்—எ-து, ஊரிலுள்ளார் கூறும் அலருக்கு வருந்தாயாய்த் தங்குதலையுடைய நின் மார்பிற் றாரிடந்தே கையாலே அணைத்துக்கொண்டு தழுவி அகப்படுத்துதலாலே மாட்சிமைப்பட்டு வேறுஞ் சிலரை அகப்படுத்திக்கொண்டு வருதற்குப் பார்வையாகப் போகவிட்ட மகளிராலே உண்டான ஊடற்போரை வாய்ப்பக் கண்டாராகிலும் அதற்கு ஊடிப்போகாதே, உன்னைக் கைக்கொண்டு நுகருங் கலவிப்போரைக் கண்டாயும்போலே இருந்தாய்; நின்றோளிற் புண்களெல்லாம் புலராமல் ஈரமாயே கிடந்தனவென்றாள்; எ - று.

இனி, ஊரிலுள்ளார் எக்காலமும் பூழ் பொருத்தித் திரிவனென்று கூறும் ஆரவாரத்திற்கு வருந்தாயாய் மார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு முயங்கித் தசை கரையும்படி கையாற் பிடித்தலாலே மாட்சிமைப்பட்டுத் தனக்கு மாறாகிய பூழின் போரை, வாய்ப்பக் காணினும் அதற்கு அஞ்சிப் போகாதே போர்செய்தலைத் தன்னிடத்தேகொண்டு பின்னும் போர்செய்யும் பார்வையாகிய பூழின் போரைக் கண்டாயும்போறியென வேறுமோர் பொருள் தோன்றி நின்றவாறு காண்க.

கொடிற்றுப்புண் * * * குறிப்பு—எ-து, இவட்கு வருத்தமாகவுங் கூடுமென்று கருதிப் புணர்ச்சிக்காலத்துக் கடவுளிடத்துச் செய்யும் வடுக்களையுஞ் செய்யாமல் மெய்ம்முழுதையுங் கையாலே எப்பொழுதுந் தடவி நீ விரும்பினும் நீ தன்னை வெல்லாமற் கொண்டு புணரும் ஒட்டுதலையுடையாளது கலவிப்போரைக் கண்டாயும்

போலே இருந்தாய்; நின் மனக்குறிப்பை நின் முகந்தானே கோட்டிக்கொடாநிற்குமென்றாள்; எ - று.

தான் விரும்பிய நீர்விளையாட்டுமுதலியவற்றிலே உன்னை ஒட்டுதலையுடையாள் இனி மருந்திடுதற்குச் செவியின் மயிரைப் பறிக்குங்காற் புண்ணைப் பறியாதே மெத்தெனப் பறித்து மெய்யை முழுக்கப் பலகாற் றுடைத்து நீ இவ்வாறு கொண்டாடினுந் தான் எதிர்ந்த பூழினை வெல்லாமல் அப்பூழினைக்கொண்டு போர்செய்யும் இயக்கனாகிய பூழின் போரைக் கண்டாயும்போறியென வேறுமொருபொருள் தோன்றி நின்றவாறு காண்க.

ஆயி * * * தொடுகு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் அப்படியாயின் ஆயிழாய்! நீ கூறுகின்ற அத்தன்மையான குறிகளை யான் அவ்விடங்களிற் செய்தறியாமையை நின் நெஞ்சிடத்தே போற்றுதற்கு நின் மெய்யைத்தொட்டுச் சூளுறுவேனென்றான்; எ-று.

தொடுகுமென்றும் பாடம்.

அன்னையோ—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி அம்மையோவென இகழ்ந்துகூறினாள்; எ - று.

மெய்யைப் * * * ணீ—எ-து, அதுகேட்ட தலைமகன் கூறுகின்ற மெய்யைப் பொய்யென்று மயங்கிய நீ உலகவொழுக்கமொன்றும் அறியாய்போலே இருந்தாய்காணென்றான்; எ - று.

நல்லாய் * * * னருளினி—எ-து, பின்னும் நல்லாளே! யான் செய்த தவறுகளை என் தலையிலேயிட்டு என் பொய்களையெல்லாம் எனக்கு வறத்தெளிவித்து என் களவைக் கையோடே பிடித்துக்கொண்டாய்; யானும் நின்னைத் தப்பினேன்; இனி எனக்கு அருளென்றான்; எ - று.

அருளுகம் * * * பூழ்—எ-து, அதுகேட்டு அவள் எடா! யாம் நீ கூறியவாறே அருளுகம்; அங்ஙனம் அருளுதற்கு யாம் யாராந்தன்மையையுடையேம்? விடலாய்! நின் பூழெல்லாம் நின்முன்னர் அளித்துப் பின்னர்க் கைவிடுதலின், அந்நடிப்பிலே அகப்பட்டு நோயைப் பெரிதாகப் பொருந்தும்; அவை வருந்தாதபடி நீ உனக்கு ஆம்படி பண்ணின பூழெல்லாவற்றையும் இன்னும் நின் பாணனாலே அழைத்துவிட்டு அவற்றின் மனந்தெளியும்படி அளித்து ஆடுவாயாகவென்றாள்; எ - று.

எனவே, பரத்தையர்க்கும் பூழிற்கும் ஏற்ப நின்றது.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்வாகிய உவகைபிறந்தது.

*"கொடுமை யொழுக்கங் கோடல் வேண்டி - யடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக் - காத லெங்கையர் காணி னன்றென - மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும்" என்றதனன் அருளினியென அடிமேல் வீழ்ந்தவாறும், அருளுகம் யாம் யாரோனக் காதலமைந் தவாறும், அளித்தியெனப் பணிவை நின் பெண்டிர் கொள்வரென் றவாறுங் காண்க.

இது பல சொச்சகங்களும் வருதலிற் கலிவெண்பா உறுப் பின் வேறுபட்டு வந்த கொச்சகக்கலி. (௬௦)

௯௬. ஏந்தெழின் மார்ப வெதிரல்ல நின்வாய்ச்சொற்
பாய்ந்தாய்ந்த தானைப் பரிந்தானா மைந்தினை
சாந்தழி வேரா சுவற்றுழ்ந்த கண்ணியை யாங்குச்
சென்றீங்கு வந்தீத்தந் தாய்; கேளினி ஏந்தி,

எதிரிதழ் நீலம் பிணைந்தன்ன கண்ணாய்
குதிரை வழங்கிவரு வல்; அறிந்தேன் குதிரைதான்

பால்பிரியா வைங்கூந்தற் பன்மயிர்க் கொய்சுவன்
மேல்விரித் தியாத்த சிகழிகைச் செவ்வுளை
நீல மணிக்கடிகை வல்லிகை யாப்பின்கீழ்
ஞாலியன் மென்காதிற் புல்லிகைச் சாமரை
மத்திகைக் கண்ணுறை யாகக் கவின்பெற்ற
வுத்தி யொருகாழ்நூ லுத்திரியத் திண்பிடி
நேர்மணி நேர்முக்காழ்ப் பல்பல கண்டிகைத்
தார்மணி பூண்ட தமனிய மேகலை
நூபுரப் புட்டி லடியோ டமைத்தியாத்த
வார்பொலங் கிண்கிணி யார்ப்பப் பயிற்றிநீ
காதலித் தூர்ந்தநின் காமக் குதிரையை
யாய்சூதை மாடத் தணிநிலா முற்றத்து

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௬-ம் சூத்.

ளாதிக் கொளீஇய வசையினை யாகுவை
வாதுவன் வாழிய நீ;

சேகா, கதிர்விரி வைகலிற் கைவாரூஉக் கொண்ட
மதுரைப் பெருமுற்றம் போலநின் மெய்க்கட்
குதிரையோ வீறி யது;

கூருகிர் மாண்ட குளம்பி னதுவன்றே
கோரமே வாழிகுதி ரை;

வெதிருழக்கு நாழியாற் சேதிகைக் குத்திக்
குதிரை யுடலணி போலநின் மெய்க்கட்
குதிரையோ கவ்வி யது;

சித்தை, பயமின்றி யீங்குக் கடித்தது நன்றே
வியமமே வாழிகுதி ரை;

மிகநன், றினியறிந்தே னின்றுநீ யூர்ந்த குதிரை
பெருமணம் பண்ணி யறத்தினிற் கொண்ட
பாருமக் குதிரையோ வன்று பெருமநின்
னேதில் பெரும்பாணன் றாதாட வ[illegible]கேயோர்
வாதத்தான் வந்த வளிக்குதிரை யாதி
யுருவழிக்கு மக்குதிரை யூரனீ யூரிற்
பரத்தை பரியாக வாதுவனாய் மற்றச்சா[illegible]
திரிகுதிரை யேறிய செல்.

இது "கொடியோர் கொடுமை சுடுமென * * * பகுதியி னீங்கிய தகுதிக்கட்" தலைவி பரத்தையைக்குதிரையாக்கிக் கூறியது.

(இ - ள்.) எந்தெழின் * * * தாய்—எ-து, உயர்ந்த அழகினையுடைய மார்பனே! நின் வாயிற்சொல் நினக்கு மாறல்ல, நின் தன்மைகண்டு வினவுகின்றேன், நீ மடிவிரிந்து கரையற்று முசிந்த புடவையுடைய அமையாத வலியினையுடையை; சந்தனம் அழிதற்குக் காரணமான வேர்வையையுடையை; தோட்கட்டிலே கிடந்து நிறங்குறைந்த கண்ணியையுடையை; ஆகையினாலே எவ்விடத்தே சென்று இவ்விடத்தே வந்தாயென்றாள்; எ - று.

கேளினி * * * வருவல்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் யான் கூறுகின்றதனை இப்பொழுது கேள்; உயர்ந்து தன்னில் இணையொத்த நீலப்பூவைத் தொடுத்தாலொத்த கண்ணினையுடையாய்! குதிரையேறி வருவேனென்றான்; எ - று.

அறிந்தேன் * * * வாழியநீ—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நீ ஏறின குதிரைதான் யானறிந்தேன்; அதனைக்கேள், ஐம்பாற் பகுதி நீங்காத ஐந்துவகையினையுடைய கூந்தலாகிய பலமயிர்களைப் பலகாலுங் கத்திரிகையிடுங் கேதாரியின் மயிரினையும், மயிர்முடியின்மேலே விரித்து நிலைபெறுத்தின * குஞ்சியாகிய சிவந்த தலையாட்டத்தினையும், நீலமணியைத் தோலிலேவைத்துத் தைத்துச்செய்த கட்டுவடமாகிய கழுத்திற் கட்டுதலையுடைய வல்லிகையினையும், மெல்லிய காதிற் கிடக்கும் புல்லிகையென்னும் பூணுகிய கீழே நாலும் இயல்பையுடைய கன்னசாமரையினையும், தெய்வவுத்தியென்னும் பூணினருகே துவக்கி ஒருவட்டமாய் நாலுஞ் சுட்டியாகிய குதிரை கண்ணாற்கண்டு அஞ்சும்படியாக விட்டுவைத்த அழகுபெற்ற சம்மட்டியினையும், நூலாற்செய்யப்பட்ட உத்திரியமாகிய திண்ணிய குசையினையும், இன்மொத்த மணிகளாற் செய்த தன்னிலொத்த முக்கண்டன் கட்டுவடமாகிய பலபல நிறத்தையுடைய கண்டிகையினையும், பொன்னாற்செய்த மேகலையாகிய கழுத்திலேகட்டின சதங்கைத்தண்டையினையும், அடியிடத்தே சமைத்துக்கட்டின ஒழுகின பொன்னாற்செய்த சதங்கையினையும், அடியிடத்தே சமைத்துக்கட்டின சிலம்பாகிய செச்சையையும் ஆரவாரிப்பச்செலுத்தி நீ காதலித்து ஏறின விருப்பத்தையுடைய குதிரையைச் சென்றுவெளியிலன்றி அழகினையுடைய சாந்து வாரின் மாடத்தில் அழகினையுடைய நிலாமுற்றத்தே ஆதியென்னும் நெடுஞ்செலவை அதற்குக் கொளுத்த இளைத்தாயாகையினாலே நீ மேல் நல்ல அரசவாரியனு குவை; நீ வாழ்வாயாகவென்றாள்; எ - று.

ஆதி மாதி யென்பனவற்றுள் ஆதி நெடுஞ்செலவு. நீகாதலித்தூர்ந்த, மயிர்முதலியவற்றையுடைய, காமக்குதிரையை ஆர்ப்ப இயற்றி ஆதிக்கொளீஇய அசையினையெல். க.

சுவல் ஆகுபெயர். ஒடு உருபுமயக்கம்.

சிகழிகைமேல் விரித்தியாத்த செவ்வுளையெனமாறுக. நீலமணிக்கடிகை யாப்பின்வல்லிகையென்க. மென்காதிற் புல்லிகைக்

* பிரதியிற் "குஞ்சாதிய" என்றிருக்கின்றது.

றேழ் ஞாலியல் சாமரை யெனவும், உத்தி ஒருகாழ் கண்ணுறையாகக், கவின்பெற்ற மத்திகை எனவுங் கூட்டுக. தம்னிய மேகலைபூண்ட மணித்தார் எனமாறுக.

கிண்டிகை தோலிலே மூன்று நிரையாகப் பலநிறத்த மணியை வைத்துத் தைத்துக் கழுத்திற் கட்டுவது.

அடியோடமைத்தியாத்த என்பதனை வார்பொலங்கிண்கிணி நூபுரப்புட்டில் இரண்டற்குங் கொள்க.

சதங்கை பரத்தைக்குங் குதிரைக்கும் ஒக்கும்.

நீ காதலித்தூர்ந்த நின் காமக்குதிரை என்பதற்கு நீ காதலித்துப் புணர்ந்தநின்னுடைய காமத்தையுடைய பரத்தையெனினுமாம்.

சேகா * * * வீறியது—எ-து, ஞாயிற்றின் கதிர் விரிகின்ற விடியற்காலத்தே கையிற் பிடித்த அலகாலே துரானலவாருதல் கொண்ட மதுரையிற் பெரிய முற்றம்போல நின் மெய்க்கட் கீறியது குதிரையோ; எ - று.

சேவகா சேகா எனத் திரிந்து நின்றது. விகாரமெனினுமாம்.

வாரு வாரூஉவென அலகு பெற்றது. வீறுதல் கீறுதல்.

கூருகிர் * * * குதிரை—எ-து, அக்குதிரை கூரிய உகிராலே மாட்சிமைப்பட்ட குரத்தினையுடையதாதலின் மிகவுங் கொடிதே; இதனை ஏறுகின்ற நீ தப்பின்றி வாழ்வாயாக; எ - று.

வெதிருழக்கு * * * கவ்வியது—எ-து, மூங்கிலுழக்காலும் காழியாலுஞ் சேதிகையென்னும் பெயரையுடைய தொழில்களாக வண்ணங்களைத் தோய்த்துக் குத்தின குதிரையுடலிற் பக்கரைபோல நின் மெய்க்கட் கவ்வியது குதிரையோ? கூறுயென்றாள்; எ - று.

சீத்தை * * * குதிரை—எ-து, சீ! கெட்டது! தனக்கொரு பயனின்றியிருக்க வடுப்படுத்தற்கு உரித்தல்லாத இடத்தே வடுப்படுத்திற்றாதலால் இக்குதிரை பெரிதும் வியமமே; இக்குதிரையை ஏறின நீ தீங்கின்றி வாழ்வாயாக; எ - று.

வியவென்னும் உரிச்சொல் முதனிலையாகப்பிறந்து வியமமெனப் பெயர்படநின்றது. அம் அசை. உரிச்சொல் முதனிலையாக எல்லா நிலைகளும் பிறக்குமாறுணர்க. இனி விஷமமென்னும் வடமொழியென்பாரும் உளர். அது ஷகரம் பெற்றே வருமென உணர்க.

*"வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தன் - மரீஇய மருங்கி னுரித்தென மொழிப" என்பதனுள் ஒன்றெனமுடித்தலான் மரீஇய வாறு ஏனையவற்றிற்குங் கொள்க. என்றதனுன் இழிந்தோர் கூற்றை உயர்ந்தோர் கூறுவன அமைத்தாம். அவை வீறுதலுங் கவ்வுதலும்.

மகன் * * * செல்—எ-து, இன்று நீ ஏறிய குதிரை மிக வும் நன்றாயிருந்தது; அதனை இப்பொழுதறிந்தேன்; அதுதான் நூல் கூறிய வழியான் பெரிய மணஞ்செய்துகொண்ட மேகலையையுடைய காமக்கிழத்தியாகிய குதிரையோ அன்று; பெருமா! ஆண்டொழிற்கு ஏதிலனாகிய பெரிய பாணன் தூதாய்ச்செல்ல, அவ்விடத்துப் பரத் தையருடனே உண்டான மாறுபாட்டாலே வந்த காற்றுப்போற் கடிய குதிரை; அதுதான் நினது பழைய உருவை முற்கூறியவாறே கெடுக்குமாதலால் அக்குதிரையை இனி ஏறாதேகொள்; அன்றி அப் பரத்தை குதிரையாக நீ அரசவாரியனாய் எந்நாளும் மேல் ஈண்டு வாராத்கூற்றிலே திரி; இனி ஈண்டுத் தாழ்ச்சகில்லாதே அக்குதிரை யை ஏறுதற்குப் போவெனத் தலைவி புலந்துகூறினாள்; எ - று.

இதனுட் 'பாணன்றூதாடவந்த' என்றதனுன் அவன் கூட் டிய புதியபரத்தையொன்பதூஉம் 'அறத்தினிற்கொண்ட குதிரை யோவன்று' என்பதனுற் காமக்கிழத்தியன்றென்பதூஉம் மனை பகு தியினீங்கியதூஉம் மேனியில் வடுக்கள் நெஞ்சினைச் சுடுகின்றதூஉம் பரத்தையரைக் குதிரையாகக் கூறித் தான் அதற்குத் தக்குநின்ற தூஉங் கூறியவாறுணர்க. †"மரபுநிலை திரியா மாட்சிய" என்பத னுற் தலைவி அங்ஙனங் கூறும் வழு அமைத்தாம். இதனுள் மடன் அழிந்த வழுவமைதி ‡"தன்வயிற் கரத்தலு மவன்வயின் வேட்ட லு - மன்னவிடங்க ளல்வழி யெல்லா - மடனொடு நிற்றல் கடனென மொழிப" என்பதனுள் அமைத்தாம்.

இதனுன் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகைபிறந்தது.

இது சொற்சீரடி பெற்று ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பா.(௯௬)

௯௭. அன்னை கடுஞ்சொ லறியாதாய் போலநீ
யென்னைப் புலப்ப தொறுக்குவென் மன்யான்
சிறுகாலை யிற்கடை வந்து குறிசெய்த

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௪எ-ம் சூத்.
† ,, ,, அகத்திணையியல், ௪௪-ம் ,,
‡ ,, ,, பொருளியல், ௪௬-ம் ,,

வவ்வழி யென்றும்யான் காணேன் றிரிதர
வெவ்வழிப் பட்டாய் சமனாக விவ்வெள்ளல்;

முத்தேர் முறுவலாய் நம்வலைப் பட்டதோர்
புத்தியானை வந்தது காண்பான்யான் றங்கினேன்;

ஒக்கும், அவ்வியானை

வனப்புடைத் தாகலுங்கேட் டேன்; அவ்வியானைதான்

சுண்ணநீ றாடி நறுநறா நீருண்
டொண்ணுதல் யாத்த திலக அவிரோடைத்
தொய்யில் பொறித்த வனமுலை வான்கோட்டுத்
தொய்யகத் தோட்டி குழைதாழ் வடிமணி
யுத்தி பொறித்த புனைபூண் பருமத்து
முத்தேய்க் கும்வெண் பன்னகை திறந்து
நன்னகர் வாயிற் கதவ வெளில்சாய்த்துத்
தன்னலங் காட்டித் தகையினாற் காறட்டி வீழ்க்குந்
தொடர்தொட ராக வலந்து படர்செய்யு
மென்றோட் டடக்கையின் வாங்கித் தற்கண்டார்
நலங்கவளங் கொள்ளு நகைமுக வேழத்தை
யின்றுகண் டாய்போ லெவனெம்மைப் பொய்ப்பதுநீ;

எல்லா, கெழீஇத்தொடி செறித்த தோளிணை தாங்கித்
தழீஇக்கொண் டூர்ந்தாயு நீ;

குழீஇ, அவாவினாற் றேம்புவா ரிற்கடை யாறு
வுவாவணி யூர்ந்தாயு நீ;

மிகாது, சீர்ப்பட வுண்ட சிறுகளி யேருண்க
ணீர்க்குவிட் டூர்ந்தாயு நீ;

சாஅர்ச்சாஅர், நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெ
சிறுபாக ராகச் சிரற்றாது மெல்லா [ல்லாஞ்
விடாஅது நீயெம்மில் வந்தாயவ் வியானை
கடாஅம் படுமிடத் தோம்பு.

இது "கொடியோர் கொடுமை சுடுமென * * * பகுதியி னீங்கிய தகுதிக்கட்" தலைவி பரத்தையனை யானையாகக் கூறிப் புலந்தது.

(இ - ள்.) அன்னைகடுஞ் * * * வெள்ளல்—எ-து, நீ தலைநின்று ஒழுகுகின்ற பரத்தை, யான் புணர்தற்கு நீ குறித்தல்செய்த இடத்து எந்நாளும் உன்னைக் காணேனாய்ப் பலகாலுந் திரிதலைச் செய்ய, நீ எவ்விடத்தே போனாயென்று நாட்காலத்தே எம்முடைய மனையின் வாசலிலே வந்து கடுஞ்சொற் சொல்லி உன்னைப் புலக்கின்ற தொழிலை நீ அறியாதாய்போல இப்பொழுது நடுவாக நின்று இங்ஙனம் எம்மை இகழ்கின்ற இகழ்ச்சியிடத்து யான் என்னை மிகவும் ஒறுத்துக்கொள்வேன் நீ எந்நாளும் அத்தன்மையையென்றாள் தலைவி; எ - று.

முத்தேர் * * * தங்கினேன்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் முத்தையொக்கும் முறுவலையுடையாய்! நம்வலையிலே அகப்பட்டுவந்ததொரு புத்தியானை ஈண்டு வந்தது, அதனை ஏறிக் காண்பதாய் யான் தங்கினேனென்றான்; எ - று.

ஒக்கும் * * * பொய்ப்பதுநீ—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நீ கூறியது ஒக்குமென நெஞ்சொடு கூறிப், பின்னர் அவன் கேட்ப அந்தப் புத்தியானை, ஒள்ளிய நெற்றியிலே நிலைபெறுத்தின திலகமாகிய விளங்கிய பட்டத்தினையுந், தொய்யில் எழுதின அழகினையுடைய முலையாகிய வெண்மையையுடைய கோட்டினையுந், தொய்யகமென்னுந் தலைக்கோலமாகிய தோட்டியினையுந், தாழ்ந்த மகரக்குழையாகிய வடித்த மணிகளையுந், திருவைப் பொறித்துவைத்த புனைந்த தலைப்பணியாகிய கழுத்துமெத்தையினையும் உடைத்தாகையினாலே அழகுடைத்தாகலும் பிறர் கூறக் கேட்டேன்; அந்த யானைதான் சுண்ணமாகிய நீற்றை அணிந்து நறிய கள்ளாகிய நீரை உண்டு நல்ல மனைவாசலிற் கதவமாகிய கம்பத்தைச் சேர்ந்து அதனோடே துவக்குண்டதே தனக்குச் சங்கிலியாகக் கட்டுண்டு தன்னழகைக் காட்டி அவ்வழகாலே ஒருவரும் போகாதபடி சாலைத்தடுத்து வீழ்க்கும்; அதுவேயுமன்றிப் பிறர்க்கு வருத்தத்தைச் செய்யும் மெல்லிய தோளாகிய தடக்கையாலே வாங்கிக்கொண்டு தன்னைக் கண்டாருடைய நலமாகிய கவளத்தை முத்தையொக்கும் நகையினையுடைய வெண்பல்லைத் திறந்து கொள்ளும்; அந்தச்சிரிப்பை முகத்தேயுடைய வேழத்தை இன்று கண்டாய்போலே நீ எம்மைப் பொய்யாக்குவது என்னபயனையுடைத்தென்றாள்; எ-று.

"பருமப் பணையெருத்திற் பல்யானை புண்கூர்ந்து" என்றார் பிறரும். ஆடியென்பது முதலிய செய்தெனெச்சங்கள் வீழ்க்குமென்னும் முற்றுச்சொல்லோடு முடிந்தன. அதுவேயுமன்றிக் கவளமுங் கொள்ளுமெனப் பின்னும் முற்றாக முடிக்க. நகைவேழமென்றது சுட்டாய் நின்றது.

எல்லா * * * நீ—எ-து, எடா! தொடியைச் செறித்த தோளாகிய மருமத்தே கெழுமித் தழுவிக்கொண்டு பின்னர்த் தத்தி ஏறினையும் நீ; எ - று.

இது முயக்கமும் புணர்ச்சியுங் கூறிற்று. யானையாதலிற் றத்தியூர்ந்தாயென்றாள்.

குழீஇ * * * நீ—எ-து, நின்மேல் வேட்கையால் எதிர்கொண்டுவந்து கூடிப் பின்னர் வருந்துகின்ற பரத்தையருடைய மனையின் வாயிலே வழியாகக் கொண்டுபோய் அவ்வியானையை அழுகுண்டாக ஏறினையும் நீ; எ - று.

உவாவென்றதனை இளையமகளிராகவும் யானையாகவுங் கூறுக. அது யுகம் உகமாயினாற்போல் நின்றது.

மிகாது * * * நீ—எ-து, நின்னை மிகாமற் சீர்மைப்பட நுகர்ந்த சிறிய களிப்பினையுடைய அழகினையுடையவாகிய மையுண்கண் அழும்படி சிலநாள் விட்டுப் பின்னர்க் கூடினையும் நீ; எ-று.

நின்னைக் கைகடவாமல் ஓர் அளவிற்பட மதம் பிறத்தற்கு வேண்டுவனவற்றை உண்ட சிறிய களிப்பையுடைய மக்கள் அழுகை உண்டற்குக் காரணமான கண்ணையுடைய யானையை நீக்குவிட்டு ஏறினாய் நீ என்றும் ஒருபொருள் தோன்றநின்றது. அழுகையுண்டல் அவரைக் கொல்லுதல். கண் ஆகுபெயர்.

சார்ச்சார் * * * தோம்பு—எ-து, சார்ந்த சார்ந்த இடங்களிலுள்ள அறல்தங்கின கரிய கூந்தலையுடைய நின் பெண்டிரெல்லாரும் நின்னைக் கோபியாதபடி எம்முடைய இல்லிலே வந்தாய்; அதற்கு அப்புத்தியானை நீ ஏறமாட்டாத பாகனும்படியாக நின்னைக் கைகடந்து மதம்படும்; அவ்விடத்து விடாதே அதனை மெல்லெனப் பரிகரித்துக்கொள்ளெனப் புலந்துகூறினாள்; எ - று.

புதிய பரத்தையரைப் புணர்தற்கு ஏனைப் பரத்தையர் கோபியாதபடி அதற்குப் பரிகாரமாக ஈண்டுவந்து என்பால் அடைந்தாய், தலைவி மனைக்கட் தங்கினனென்று அவர் கருதுவாராக நினைத்தாயென்றாள்.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது தரவுகொச்சகங்களுஞ் சொற்சீரடிகளும் வெண்பாக்களும் விரவி வந்த கொச்சகக்கலி. (ந.உ)

௯௮. யாரைநீ யெம்மில் புகுதர்வா யோரும்
புதுவ மலர்தேரும் வண்டேபோல் யாழ
வதுவை விழவணி வைகலுங் காட்டினையாய்
மாட்மொட் டோடி மகளிர் தரத்தரப்
பூட்மொன் றிண்டேர் புடைத்த மறுகெல்லாம்
பாட்டாதல் சான்றநின் மாயப் பரத்தைமை
காட்டிய வந்தமை கைப்படுத்தேன் பண்டெலாங்
கேட்டு மறிவேன்மன் யான்;

தெரிகோதை யந்நல்லாய் தேறியல் வேண்டும்
பொருகரை வாய்சூழ்ந்த பூமலி வையை
வருபுன லாடத் தவிர்ந்தேன் பெரிதென்னைச்
செய்யா மொழிவ தெவன்;

ஓஒ, புனலாடி னையெனவுங் கேட்டேன் புனலாங்கே
நீணீர் நெறிகதுப்பு வாரு மறலாக
மாணெழி லுண்கண் பிறழுங் கயலாகக்
கார்மலர் வேய்ந்த கமழ்பூம் பரப்பாக
நாணுச் சிறையழிந்து நன்பகல் வந்தவவ்
வியாணர்ப் புதுப்புன லாடினாய் முன்மாலைப்
பாணன் புணையாகப் புக்கு;

ஆனது, அளித்தமர் காதலோ டப்புன லாடி
வெளிப்படு கவ்வையை யானறித லஞ்சிக்
குளித்தொழுகி னையெனவுங் கேட்டேன் குளித்தாங்கே

போர்த்த சினத்தாற் புருவத் திரையிடா
வார்க்கு ஞெகிழத்தா னீர்நடை தட்பச்
சீர்த்தக வந்த புதுப்புன னின்னைக்கொண்
டார்த்துயப்பக் கண்டா ருளர்;

ஈர்த்தது, உரைசால் சிறப்பினின் னீருள்ளம் வாங்கப்
புரைதீர் புதுப்புனல் வெள்ளத்தி னின்னுங்
கரைகண் டதூஉ மிலை;

நிரைதொடீஇ, பொய்யாவாட் டானைப் புனைகழற்காற்
றவையைப்புதுப்புனலாடத்தவிர்ந்ததைத் [றென்னவன்
தெய்வத்திற் றேற்றித் தெளிப்பேன் பெரிதென்னைச்
செய்யா மொழிவ தெவன்;

மெய்யதை, மல்கு மலர்வேய்ந்த மாயப் புதுப்புனல்
பல்காலு மாடிய செல்வுழி யொல்கிக்
களைஞரு மில்வழிக் காலாழ்ந்து தேரோ
டிளமண லுட்பட லோம்பு முளைநேர்
முறுவலார்க் கோர்நகை செய்து.

இது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைவன் ஆற்றாமையே வாயிலாகச் சென்றுழி அவனைக் கண்டு நீ தாழ்த்த காரணமென்னெனப், புதுப்புனலாடித் தாழ்த்ததென்னத், தலைவி இன்ன புதுப்புனலே ஆடியதென நெருங்கிக்கூறியது.

(இ - ள்.) யாரைநீ * * * யான்—எ-து, புதியனவாகிய மலர்களை ஆராய்ந்து நுகரும் வண்டுபோலே நீ புதிய பரத்தையரை நுகர்தற்கு விரும்புதலின் அவரைக் கொண்டுவருதற்கு அவரிருக்கின்ற இடந்தோறும் இடந்தோறும் ஓடிச் சென்று அப்பரத்தையரைக் கொண்டுவருகையினாலே எப்பொழுதும் பூட்டப்படுங் குதிரையையுடைய திண்ணியதேர் ஆர்வாரித்த தெருவுகளெல்லாம் நின் பரத்தைமை கூறிய பாட்டு உண்டாதற்குப் பொருந்தின நின் பொய்யாகிய பரத்தைமைக்குணத்தை யான் முற்காலமெல்லாம் மிகவுங் கேட்டும் அறிந்திருப்பேன்; அதுவேயன்றி நாடோறும் வரைந்து கொள்ளுங் கல்யாணமாகிய விழாவாலுண்டாகிய ஒப்பனையை என்னை ஒழிந்தவர்களுக்குக் காட்டுதற்கு நீ வந்து இப்படி வருவையென நெஞ்

சிலே தெளிந்துவிட்டேன்; எம்முடைய இல்லிலே புகுதலைச்செய் வாயாகிய நீ எமக்கு ஆராந்தன்மையையுடையையென்றாள்; எ-று.

ஓரும் அசை. கேட்டுமென்னும் உம்மை எச்சம். யாழ அசை. கைப்படுத்துதல் ஈண்டுத் தெளிதலை உணர்த்திநின்றது. புகுதருவாயென்பது புகுதரீவாயெனத் திரிந்துநின்றது; உகரம் விகாரத்தாற்றொக்கதெனினுமாம்.

தெரிகோதை * * * தெவன்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் தெரிந்த மாலையினையும் அழகினையுமுடைய நல்லாய் யான் செய்யாதனவற்றைப் பெரிதாக என்னைச் சொல்வது என்னபயனை யுடைத்து? தன்னிடத்தே சூழ்ந்த பூக்கள் மிக்க நீர் பொருகின்ற கரையையுடைய வையையாற்றில் வருகின்ற நீராயாடுதற்குத் தங் கினேன்; அதனை நின் நெஞ்சாற் தெளிதல்வேண்டுமென்றான்; எ-று.

ஓஒ! எனக் கூறிய பொய்யை வியந்து நெஞ்சோடு கூறினாள்.

புனலூடி * * * புக்கு—எ-து, அவ்விடத்தே புனலாடினா யென்றுங் கேட்டேன்; நீ ஆடிய புனல்தான் ஒழுகும் அறல் நீண்ட தன்மையையுடைய நெறித்த மயிராக, ஆண்டுப் பிறழுங் கயல்கள் மாட்சிமைப்பட்ட அழகினையுடைய உண்கண்ணாகக், கருமை மலர் தல் பொருந்தின கமழ்கின்ற பூக்களையுடைய சோலையிடத்தே நாணு கிய அணையை முறித்துப் பலருங் காணும்படி பகற்பொழுதிலே வந்த புதுப்புனலைப் பாணன் வாயிலாக ஊடறீர்ந்து மாலைக்காலத் திற்குமுன்னே சென்று ஆடினாயென்றாள்; எ - று.

மலர்தல் பரத்தற்பொருட்டு. புதுவருவாயையுடையது புது ப்புனல்.

ஆனது * * * ருளர்—எ-து, மேன்மேலே தலையளிசெ ய்து அமர்ந்த காதலோடே அப்புனலை ஆடுதலால் வெளிப்படுகி ன்ற அலரை யான் அறிதலை அஞ்சி மறைந்து நடந்தாயென்று பிறர் சொல்லவுங் கேட்டேன்; அதுபொறாமல் மெய்யை மறைத்த சினத்தோடே புருவமாகிய திரையையிட்டு நல்ல நீர்மையையுடைய நின் ஒழுக்கத்தைத் தடுக்கும்படி கனம்பட வந்த சிலம்பொலியாலே ஆரவாரிக்கும் புதியபுனல் நீ குளித்த அவ்விடத்தே நின்னைக் கைக் கொண்டு இழுத்துச் செலுத்தக் கண்டாரும் உளரென்றாள்; எ - று.

குளித்த கடைக்குறைந்தது. குளித்தொழுகவென்று நீரிற்பிறக்கும் தொழிலுந் தோன்றநின்றது. கோபத்தாற் பல்காலும் புருவம் ஏறி முரிவதனைத் திரையிடவென்றாள். ஒழுகினுமெனவுமென்ற உம்மை எச்சவும்மை, பாணன் புணையாக ஆடியதேயன்றியென நிற்றலின்.

ஈர்த்தது * * * மிலை—எ-து; அங்ஙனம் இழுத்த நீர் புகழமைந்த தலைமையினையுடைய நினது நீர்மையையுடைய நெஞ்சை வாங்கிக்கொள்கையினாலே குற்றமற்ற அப்புதுப்புனலினுடைய பெருக்கினின்றுங் கரையேறுதற்கு இன்னுங் கரைகண்டதுதானும் இல்லையென்றாள்; எ - று.

இன்னுமென்ற உம்மை சிறப்பு. கண்டதுமென்ற உம்மை காணாமையேயன்றிக் கண்டதுமில்லையென எதிர்மறை.

நிரைதொடீஇ * * * தெவன்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் நிரைதொடியினையுடையாய்! தப்பாத வாட்டானையினையும் புனைந்த கழற்காலினையுமுடைய பாண்டியனது வையையாற்றின் வந்த புதிய புனலை ஆடிதற்குத் தங்கினபடியை வார்த்தையாற் தெளிவித்துப், பின்னர்த் தெய்வத்தாற் தெளிவிப்பேன், நினக்கு யான் செய்யாதனவற்றை என்னைப் பெரிதாகச் சொல்லுகின்றது என்னபயன்தருமென்றான்; எ - று.

இந்நிலத்திற்கு உரியதெய்வம் இந்திரன்.

மெய்யதை * * * செய்து—எ-து, பெருகிய மலரைச்சூடின பொய்யையுடைய புதிய புனலைப் பலகாலும் ஆடல்வேண்டித் தேரோடே செல்லுமிடத்து முளையொத்த முறுவலையுடையார்க்கு ஒரு சிரிப்பை உண்டாக்கி நின்னைப் பிடித்துக் கரையேற விடுவாரில்லாத காலத்தே இளமணலினுள்ளே தான் நிலைதளர்ந்து கழுமி அகப்படுதலைப் பாதுகாப்பார் யாரெனத் தலைவி நெருங்கிக்கூறினாள்; எ - று.

இதனால் இருவருக்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது தரவும் போக்கும் ஐஞ்சீரடுக்கிய பாட்டும் இடைமிடைந்த கலிவெண்பா. (௩௩)

௯௯. நறவினை வரைந்தார்க்கும் வரையார்க்கு மவையெ
தறவினை யின்புறூஉ மந்தண ரிருவருந் [டுத்
திறம்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது

குழவியைப் பார்த்துறூஉந் தாய்போ லுலகத்து
மழைசுரந் தளித்தோம்பு நல்லூழி யாவர்க்கும்
பிழையாது வருதனின் செம்மையிற் றரவாய்ந்த
விழையணி கொடித்திண்டே ரினமணி யானையாய்;

அறனிழ லெனக்கொண்டா யாய்குடை யக்குடைப்
புறநிழற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா
பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெருவிதுப் புற்றாளை;

பொய்யாமை நுவலுநின் செங்கோலைச் செங்கோலின்
செய்தொழிற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா
காமநோய் கடைக்கூட்ட வாழுநாண் முனிந்தாளை;

ஏமமென் றிரங்குநின் னெறிமுரச மம்முரசி
னேமத் திகந்தாளோ விவளிவட் காண்டிகா.
வேய்நல மிழந்ததோள் கவின்வாட விழப்பாளை;

ஆங்கு,

நெடிதுசே ணிகந்தவை காணினுந் தானுற்ற
வடுக்காட்டக் கண்காணா தற்றாக வென்றோழி
தொடிகொட்ப நீத்த கொடுமையைக்
கடிதென வுணராமை கடிந்ததோ நினக்கே.

இஃது அரசன் தலைவனாய் அவன் தலைவியை நீங்கி இருந்ததற்குத் தலைவி 'புலவிநீட்டித்து ஆற்றாளாயவழி 'அவட்கு நிகழ்ந்த காமத்துமிகுதிறத்தை அவ்வரசனை நோக்கிச் சான்றோர் கூறியது. இது பெருந்திணை.

(இ - ள்.) நறவினை * * * யானையாய்—எ-து, கள்ளை உண்ணல் ஆகாதென்று நீக்கின தேவர்க்கும் அத்தனை உண்டலை நீக்காத அசுரர்க்கும் வரைதலும் வரையாமையுமாகிய அவ்விரண்டினையுங் கைக்கொண்டு அறத்தொழிலாக இன்பமுறுத்தும் வியாழமும் வெள்ளியுமாகிய குரு இருவருஞ் செய்த வழி வேறாகிய தொழில்களையுடைய அரசியலைக் கூறும் நூல்வழியைத் தப்பாமற்,

குழவியைப் பார்த்து இன்புறாஉக் தாய் அதற்கு முலைசுரந்து கொடுக்குமாறுபோல, மழையானது தன்னை வேண்டின காலத்தே பெய்து உலகை அளித்துப் பாதுகாக்கும் நல்ல முறைமையை எல்லார்க்குந் தப்பாது வருதலை நினது நடுவுநிலைமையாலே உலகத்திற்குத் தரும்படியாக வாய்த்த இழையணிந்த கொடியினையுடைத்தாகிய திண்ணிய தேரினையும் மணிகட்டின இனமாகிய யானையினையுமுடையாய்; எ - று.

ஊழ் ஊழியெனத் திரிந்தது.

அறனிழ * * * புற்றனை—எ-து, நின் அழகிய குடையினது நிழல் அறத்தைச்செய்யுமென்று எடுத்தாய்; அந்தக்குடையினது நிழலின்புறத்தே இவளகப்பட்டாளோ? அதிற் பட்டவளல்லள்; இங்ஙனம் பிறைபோலும் நுதல் பசப்புப் பரப்பப் பெரிய நடுக்கமுற்ற இவளை இவ்விடத்தே அருளிப்பாராய்; எ - று.

காண்டியென்னும் முன்னிலைவினையோடு காவென்னும் அசைநிலையிடைச்சொல் நின்றது.

பொய்யாமை * * * முனிந்தானை—எ-து, நின்து செங்கோலினையுடைய உயர்ந்த நடுவுநிலைமை தப்பாமையை உலகம் புகழ்ந்து கூறாநிற்கும்; அந்தச் செங்கோலினுடைய இனிய செய்தொழிலுக்குக் கீழாகிய கொடுந்தொழிலின்கண்ணே இவள் அகப்பட்டாளோ? அதிற்பட்டவளல்லள்; இங்ஙனங் காமநோய் இறந்துபாட்டைச் சேர்த்துகையினாலே தான் உயிர்வாழும் நாள் வெறுத்த இவளை இவ்விடத்தே அருளிப்பாராய்; எ - று.

ஏமமென் * * * விழப்பானை—எ-து, நின்னுடைய எறிகின்ற முரசம் இவ்வுலகத்திற்குக் காவலென்று கூறும்படியாக ஒலியாநிற்கும்; அந்த முரசினது காவலினின்றும் இவள் நீங்கினாளோ? நீங்கினவளல்லள்; இங்ஙனம் மூங்கில் தன் நலனிழத்தற்குக் காரணமான தோள் பழைய அழகுகெடும்படி வருந்துகின்ற இவளை இவ்விடத்தே அருளிப்பாராய்; எ - று.

ஓகாரங்கள் எதிர்மறை.

ஆங்கு, அசை.

நெடிது * * * நினக்கே—எ-து, கண்கள் சேணெடிதாக நீங்கின பொருள்களைக் காணினுந் தான் தன்னிடத்தே உற்ற வடுவைப் பிறர்காட்டவுங் காணாத தன்மைத்தாக என்னுடைய தோழியினது தொடிகள் சுழன்று கழலும்படியாக நீ கைவிட்ட கொடுமையை நீ கடிதென்று உணராதிருத்தல் நினக்குச் சான்றோராற் கடியப்பட்டவற்றில் ஒன்றோ! அஃதின்றேயென்றான்; எ - று.

இதனைக் கைக்கிளையென்பார்க்குச் சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளாது நிற்றலிற் கைக்கிளையாகாதெனவும், இதனைக் குறுங்கலியென்பார்க்கு அகத்தியனாருந் தொல்காப்பியனாருங் கூறாமையின் அப்பெயர் பொருந்தாதெனவுங் கூறி மறுக்க.

இஃது ஏழடித்தரவும் மூன்றடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௧௪)

க௦௭. ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரே
வேண்டாதார்நெஞ்சுட்கவெருவந்தகொடுமையு[போல்
நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழலெனச் சேர்ந்தார்க்குக்
காண்டகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையு
மாண்டநின் னொழுக்கத்தான் மறுவின்றி வியன்ஞாலத்
தியாண்டோருந் தொழுதேத்து மிரங்கிசை முரசினாய்;

ஐயந்தீர்ந் தியார்கண்ணு மருந்தவ முதல்வன்போற்
பொய்கூறா யெனநின்னைப் புகழ்வது கெடாதோதான்
நல்கிநீ தெளித்தசொ னசையெனத் தேறியாள்
பல்லிதழ் மலருண்கண் பனிமல்கக் காணுங்கால்;

சுரந்தவான் பொழிந்தற்றாற் சூழநின் றியாவர்க்கு
மிரந்தது நசைவாட்டா யென்பது கெடாதோதான்
கலங்கஞ ருற்றுநின் கமழ்மார்பு நசைஇயா
ளிலங்குகோ லவிர்தொடி யிறையூரக் காணுங்கால்;

உறைவரை நிறுத்தகோ லுயிர்திறம்பொய்ப்பான்போன்
முறைசெய்தி யெனநின்னை மொழிவது கெடாதோதா
னழிபடர் வருத்தநின் னளிவேண்டிக் கலங்கியாள்
பழிதபு வாண்முகம் பசப்பூரக் காணுங்கால்;

ஆங்கு,

தொன்னல மிழந்தோணீ துணையெனப் புணர்ந்தவ
ளின்னுறல் வியன்மார்ப வினையையாற் கொடிதென
நின்னையான் கழறுதல் வேண்டுமோ
வென்னோர்க ளிடும்பையுங் களைந்தீவாய் நினக்கே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஈண்டுநீர் * * * முரசினாய்—எ-து, குற்றமற்ற மாட்சிமைப்பட்ட நின் ஒழுக்கத்தாலே கடலின்மீதே தோன்றி இரு ளைக் கெடுக்கும் ஞாயிறுபோல இவ்வுலகத்திலுள்ள பகைவர் நெஞ் சம் அஞ்சும்படி வெருவுதல்வந்த கொடுந்தொழிலையும், நெடிதாய்த் தோன்றுகின்ற வினையவற்றின் உயர்ந்த குடையைத் தமக்கு நிழலென்று கருதிச் சேர்ந்தவர்கட்குக் காட்சிதருங் கதிரைச் சொரி யும் மதியையொத்த குளிர்ச்சியினையும், அகற்சியையுடைய உல கில் எவ்விடத்துள்ளோரும் வணங்கிப் புகழும் இரங்குகின்ற ஓசை யினையுடைய முரசினையுடையாய்! எ - று.

ஈண்டு இவ்வுலகம். எத்துமென்னும் பெயரொச்சம் முரசின்மே லன்றி அதனையுடைய மன்னவனென்னும் பெயரோடு முடிந்தது.

ஐயந்தீர் * * * காணுங்கால்—எ-து, அன்புற்று நீ நின் னிற் பிரியேனென்று தெளிவித்த சொல்லை இது தான் நச்சப்படும் வார்த்தையென்று கருதித் தெளிந்தவளுடைய பல இதழையுடைய மலர்போலும் உண்கண் நீர்நிறைய நீ காணுமிடத்து அரிய தவத்தை யுடைய அறம் வளர்த்த நாயனைப்போல் யாவரிடத்தும் பொய்கூறா யென ஐயமற்று உலகம் நின்னைப் புகழ்கின்றதன்மை நினக்குக் கெடாதோதான்; எ - று.

சுரந்தவான் * * * காணுங்கால்—எ-து, மனங்கலங்குகின்ற வருத்தத்தையுற்று நின்னுடைய கமழ்கின்ற மார்பை நச்சினவளு டைய விளங்குகின்ற கோற்றொழில் விளங்குந் தொடி இறையினி ன்றுங் கழல நீ காணுமிடத்து நீரைச் சுரந்த மேகம் அந்நீரைப் பொழிந்ததன்மைத்தாக நின்னைச் சூழநின்று இரந்த பொருளை நச் சுதலை யாவர் சிலர்க்குங் கெடாயென்று உலகங் கூறும் வார்த்தை நினக்குக் கெடாதோதான்? எ - று.

உறைவரை * * * காணுங்கால்—எ-து, நெஞ்சழிகின்ற நினைவு வருத்துகையினாலே நின் கருணை விரும்பிக் கலங்கினவளுடைய பழித்தலறும் ஒளியினையுடைய முகம் பசப்புப் பரப்ப நீ காணுமிடத்து உயிரை உடம்பிடத்தே நின்றும் போக்குங் கூற்றுவனைப்போல யாவரையும் உலகத் துறையும் எல்லைதனிலே நிறுத்தின கோலாலே முறைமைசெய்வையென்று உலகம் நின்னைக் கூறும் வார்த்தை நின்க்குக் கெடாதோதான்? எ - று.

ஆங்கு, அசை.

தொன்னல் * * * நினக்கே—எ-து, எத்தன்மையுடையோர்களுடைய வருத்தமுங் களைகின்ற அதனால் இனிய முயக்கத்தையுடைய வியன்மார்பனே! நீ புணருந் துணையென்று கருதிப் புணர்ந்தவள் தனது இயற்கைநலத்தையும் இழந்தாள்; நீ இத்தன்மையாய் இராகின்றாய்; இது நினக்குக் கொடிதென்று நின்னை யான் கோபித்தல்வேண்டுமோ? நீயே அளிப்பாயாகவென்றான்; எ - று.

இழந்தோள் ஆ ஓவாய் நின்றது.

இதனாற் தலைவற்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஆறடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிடாசிரியச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௩௫)

மருதக்கலி முற்றும்.

நான்காவது முல்லைக்கலி.

சோழன் நல்லுருத்திரன்

௧௦௧. தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பீன்று
முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப் பிடவமுங்
களிபட்டா னிலையேபோற் றடவுபு துடுப்பீன்று
ஞெலிபுட னிரைத்த ஞெகிழதழ்க் கோடலும்
மணிபுரை யுருவின காயாவும், பிறவு
மணிகொள மலைந்த கண்ணியர் தொகுபுடன்
மாறெதிர் கொண்டதம் மைந்துட னிறுமார்
சீறரு முன்பினோன் கணிச்சிபோற் கோடுசீ
யேறுதொழூஉப் புகுத்தன ரியைபுட னொருங்கு;

அவ்வழி, முழக்கென விடியென முன்சமத் தார்ப்ப
வழக்குமாறு கொண்டு வருபுவரு பீண்டி
நறையொடு துகளெழ நல்லவ ரணிநிற்பத்
துறையு மாலமுந் தொல்வலி மராஅமு
முறையுளி பராஅய்ப் பாய்ந்தனர் தொழூஉ;

மேற்பாட் டுலண்டி னிறனொக்கும் புன்குருக்க
ணோக்கஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாக்குத்திக்
கோட்டிடைக் கொண்டு குலைப்பதன் றோற்றங்கா
ணஞ்சீ ரசையியல் கூந்தற்கை நீட்டியா
னெஞ்சம் பிளந்திட்டு நேரார் நடுவட்டன்
வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்;

சுடர்விரிந் தன்ன சுரிநெற்றிக் காரி
விடரியங் கண்ணிப் பொதுவனைச் சாடிக்
குடர்சொரியக் குத்திக் குலைப்பதன் றோற்றங்காண்
படரணி யந்திப் பசுங்கட் கடவு
ளிடரிய வேற்றெருமை நெஞ்சிடந் திட்டுக்
குடர்கூளிக் கார்த்துவான் போன்ம்;

செவிமறை நேர்மின்னு நுண்பொறி வெள்ளைக்
கதனஞ்சரன் பாய்ந்த பொதுவனைச் சாடி
நுதிநுனைக் கோட்டாற் குலைப்பதன் றோற்றங்காண்
ஆரிரு ளென்னு னருங்கங்குல் வந்துதன்
றாளிற் கடந்தட்டுத் தந்தையைக் கொன்றானைத்
தோளிற் றிருகுவான் போன்ம்;

எனவாங்கு, அணிமாலைக் கேள்வற் றரூஉமா ராயன்
மணிமாலை யூதுங் குழல்;

கடாஅக் களிற்றினுங் கண்ணஞ்சா வேற்றை
விடாஅதுநீ கொள்குவை யாயிற் படாஅகை
யீன்றன வாயமக டோள்;

பகலிடக் கண்ணியன் பைதற் குழலன்
சுவன்மிசைக் கோலசைத்த கைய னயலது
கொல்லேறு சாட விருந்தார்க்கெம் பல்லிருங்
கூந்த லணைகொடுப்பேம் யாம்;

கோளாள ரென்னொப்பா ரில்லென நம்மானுட்
டாளாண்மை கூறும் பொதுவ னமக்கொருநாட்
கேளாள னாகாமை யில்லை யவற்கண்டு
வேளாண்மை செய்தன கண்;

ஆங்கு, ஏறும் வருந்தின வாயரும் புண்கூர்ந்தார்
நாறிருங் கூந்தற் பொதுமகளி ரெல்லாரு
முல்லையக் தண்பொழில் புக்கார் பொதுவரோ
டெல்லாம் புணர்குறிக் கொண்டு.

இஃது * "ஆயர் வேட்டுவ ராடூஉத் திணைப்பெய - ராவயின் வரூஉங் கிழவரு முளரே" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் "திணைநிலைப்பெயராகிய கிழவருங் கிழத்தியரும் உளர்" என்னும் விதியாற்கொண்ட அத்தலைவிக்கு அவள் தோழி ஆயர் ஏறுதழுவுகின்றமை காட்டி அவள் அதுகண்டு வருந்தாமல் ஆண்டுப் பெற்ற நன்னிமித்தங் கூறித்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௪ - ம் சூத்.

தெளிவித்து, அதனை அவ்விதியாற்கொண்ட தலைவற்குங் கூறி, மீட்டும் அந்தலைவிக்குத் தஞ் சுற்றத்தார் கூறியிருக்குங் கூற்றினையுங் கூறித், தலைவனும் இன்னும் ஒருஞான்று ஏறுதழீஇ நம்மை வரைந்து கொள்வனென்று ஆற்றுவித்தது.

(இ-ள்.) தளிபெறு * * * ஞெருங்கு—எ-து, மழையைப் பெறுகின்ற குளிர்ந்த நிலத்தே நின்ற கார்காலத்து முற்பட்ட மழைக்கு அரும்பீனுகின்று முன்பு உலர்ந்த முதலிடத்தே தழைத்த முள்ளைப் புறத்தேயுடைய பிடவம்பூவும், கள்ளுண்டு களித்தலுற்றவன் நிலைமைபோல அசைந்து வளைந்த துடுப்புப்போலும் முகையை முன்னர் ஈன்று, பின்னர்த் தீயைக் கடைந்து, அதிற் பிறந்த நெருப்பைச் சேரநிரைத்தாற்போன்று அலர்ந்த இதழினையுடைய செங்காந்தட்பூவும், நீலமணியையொக்கும் நிறத்தினையுடையவாகிய காயாம்பூக்களும், பிறவும் அழகுகொள்ளும்படி சூடிய கண்ணியையுடையவர் சேரத்தொக்கு ஏறுதழுவுவாரோடே மாறுபடுதலை ஏறட்டுக்கொண்ட தம்மைந்தினைச் சேரநிறுத்துதற்கு மகட்கொடை நேர்ந்த ஆயர் சேரக்கூடிப், பிறராற் சீறுதற்கரிய வலியினையுடைய இறைவனுடைய குந்தாலிப்படைபோலே கூரிதாகக் கொம்புகளைச் சீவி, ஏறுகளைச் சேரத் தொழுவிடத்தே புகுதவிட்டார்; எ-று.

தண்புலத்துநின்ற பிடவுங் காந்தளுங் காயாவும் பிறவுமென்க. இவை முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்ற ஆகுபெயர். ஈன்றென்பது நிகழ்காலமுணர்த்துஞ் செய்தெனெச்சம். ஞெகிழியுடனென்றது ஞெலிபுடனென எச்சமாகக்கூறுதலின் இவ்வாறு பொருள்கூறினும். "ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறல் ஞெகிழி" என்பதனானும் இது வினைச்சொல்லாம்.

அவ்வழி * * * தொழூஉ—எ-து, அவ்விடத்து ஏறுகளைத் தழுவிப் போக்கும்படியை உட்கொண்டு வந்து வந்து திரண்டு மழைமுழக்கென்ன இடியென்ன நடுவானிலத்தின்முன்னே ஆரவாரமெழப் புகையொடு துகள் எழ ஏறுதழுவினோர்க்குக் கொடுத்தற்கு நல்ல மகளிர் திரண்டுநிற்ப நீர்த்துறையிலும் ஆன்மரத்தின்கீழும் பழைய வலியினையுடைய மராமரத்தின்கீழும் உறையுந் தெய்வங்கட்குச் செய்யும் முறைமைகளைப் பரவித் தொழுவிலே பாய்ந்தார்; எ-று.

"வளிவழக் கறுத்த வங்கம்" என்றாற்போல வழக்குப் போக்குதன்மேல் நின்றது. இடி ஏற்றின் இடிப்பிற்கு உவமம். அவர்

பாய்ந்த அளவிலே தோழி தலைவியை அழைத்துக்காட்டுகின்றாளாக மேற்கூறுக.

மேற்பாட் * * * போன்ம்—எ-து, உயர்ந்த கொம்பிடத்தே வைத்த உலண்டினது நிறத்தையொக்கும் புல்லியநிறத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய எருத்தினது நோக்கை அஞ்சானாய் அதின்மேலே பாய்ந்த இடையனைச் சாவக்குத்திக் கொம்பிடத்தே எடுத்துக்கொண்டு உடலைக்குலைக்கின்றதனுடைய தோற்றரவைக் காணாய்; அழகிய தலைமயிரினையுடைய மணமமைந்த இயல்பினையுடையளாகிய துரோபதையது தூய்ய கூந்தலிலே கையை நீட்டிய துச்சாசனனுடைய நெஞ்சைப் பிளந்துபோகட்டுப் பகைவர்நடுவே தான்சொன்ன வஞ்சினத்தை வாய்க்கச்செய்த வீமசேனனைப்போலும்; எ - று.

போலும் போன்மெனத் திரிந்தது. *“ணகாரை முன்னர் மகாரங் குறுகும்” என்பதனான் மகரங் கான்மாத்திரையாய் நின்றது. புன்குருக்கண் ஆகுபெயர். சாவக்குத்தியென்பது †“சாவ வென்னுஞ் செயவெனெச்சத் - திறுதி வகரங் கெடுதலு முரித்தே” என்பதனால் வகரங்கெட்டது.

சுடர்விரிந் * * * போன்ம்—எ-து, மதிவிரிந்தாற்போன்ற சுட்டியை நெற்றியிலேயுடைய கரிய எருது முழைஞ்சினையுடைய மலையிற்பூவாற்செய்த அழகையுடைய கண்ணியையுடைய பொதுவனைத் துகைத்துக் குடர்சரியும்படி குத்திக் கோட்டிடைக்கொண்டு குலைப்பதனுடைய தோற்றரவைக் காணாய்; பல்லுயிரும் வருத்தத்தை அணிகின்ற ஊழிமுடிவிலே பசியநிறத்தைத் தன்பாகத்தேயுடைய உருத்திரன் வருத்தத்தைச்செய்த ஏறுகிய எருமையையேறுகின்ற கூற்றுவனுடையநெஞ்சைப் பிளந்துபோகட்டு அவன் குடரைக் கூளிக்கிட்டு அவற்றின் வயிற்றை நிறைவிக்கின்றவனைப்போலும்; எ-று.

எருமை ஆகுபெயராய்க் கூற்றுவனை உணர்த்திற்று.

செவிமறை * * * போன்ம்—எ-து, செவிமறுவாயிருக்கின்ற விளங்கும் நுண்ணிய சிவந்த பொறிகளையுடைய ஆயர் நேர்ந்துவிட்ட வெள்ளை எருத்தினது கோபத்தை அஞ்சானாய்த் தன்மேலே பாய்ந்த பொதுவனைத் துகைத்து முள்ளினது நுனிபோலும் முனையினையுடைய கோட்டாலெடுத்துக் குலைப்பதனுடைய தோற்றர

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், மொழிமரபு, கங-ம் சூத்.
† ,, ,, உயிர்மயங்கியல், எ-ம் ,,

வைக் காணாய்; வருதற்கரிய கங்குலிலே அரிய இருளென்று கரு தாளாய் வந்து துரோணாசாரியனைக் கொன்ற சிகண்டியைத் தன் முயற்சியாலேவென்று கொன்று தன் தோளாற் தலையைத் திருகும் அச்சுவத்தாமாவைப்போலும்; எ - று.

நேர்வெள்ளையென்க. நுதியென்றது முனை; எனவே, தலையென்பது தோன்றிற்று. "நுதிக்கோலஞ்செய்தது" என்றாற்போல.

எனவாங்கு, அசை.

இங்ஙனந் தோழி காட்டக் கண்டு நங்கணவற்கும் இங்ஙனமாகுமோவென்று அஞ்சின தலைவியது அச்சத்தை ஆண்டுப்பெற்ற நன்னிமித்தங்கண்டு தோழி போக்குவாளாக மேற்கூறுகின்றாள்.

அணிமாலை * * * குழல்—எ-து, ஆயர் ஈண்டு ஊதுகின்ற குழல் நீலமணிபோலுங் காயாம்பூவாற்செய்த மாலையினை அணியும் இயல்பினையுடைய கேள்வனை நமக்குத் தருதற்கு நன்னிமித்தமாக இசைத்தது காண், நீ அஞ்சாதேகொள்ளென்றாள்; எ - று.

அது மங்கலமான பண்ணைத் தருதலின் நிமித்தமாயிற்று.

கட்டாஅக் * * * டோள்—எ-து, தோழி தலைவனிடத்தே சென்று ஆண்டுச்செய்த நிமித்தத்தை ஆராய்ந்துபார்க்கில் மதத்தையுடைய களிற்றினுங்காட்டிற் தறுகண்மையையுடைய ஏற்றை நீ கைநெகிழவிடாது கொள்வை; இப்பொழுது இவ்வாயமகள் தோள் வீரமகளிர் தோள்களிற்காட்டில் வெற்றிக்கொடியை உண்டாக்கினவாமென்றாள்; எ - று.

பகலிடக் * * * யாம்—எ-து, பின்பு ஊர்த் தலைவியிடத்தே வந்து எம்முடைய பலவான கரிய கூந்தலினையுடையவளை யாங் கூடுதற்குக் கொடுப்பேம் கொல்லேற்றைச் சாடுதற்குச் சமைந்திருந்தவர்களுக்கென்று நமர்கூடிக்கூறுந் தலைவனைப், பகற்பொழுதிலே அலர்ந்த கண்ணியையுடையவன் வருத்தத்தையுடைத்தாகிய குழலினையுடையவன் சுவலின்மேலே கோலைவைத்த கையையுடையவனாய் ஒழிந்த வினைவலபாங்கினோர்க்கு அயலதாயிருக்குங்காணென்றாள்; எ-று.

அயலதென்றது ஏறுதழுவுதற்கரிதென்னும்பொருட்டு. இம்மூன்றுபெயரும் ஏறுதழுவினவர்களை நோக்கிக் கூறிற்று.

கோளாள * * * கண்—எ-து, யான் முற்கூறிய நிமித்தமேயன்றித் தலைவனைக் கண்டு என்கண்கள் உபகாரத்தைச் செய்கையினாலே ஏறுகொள்ளவல்லார் என்னையொப்பார் பிறரில்லையென்று நம்முடைய பசுத்திரளிலே நின்று தனது தாளாண்மையைக் கூறுந் தலைவன் பின்பு ஒருநாளிலேயாயினும் ஏறுதழுவி நம்மைத் தனக்குக் கேளாக ஆளுந் தன்மையையுடையனாகாமை இல்லையென்றாள்; எ - று.

தாளாண்மை முயற்சி, ஆண்டுப் பொதுவன்தன்மை. நமக்கு உருபுமயக்கம். கண் வேளாண்மை செய்தலாவது, இடக்கண் துடித்தல். வலக்கண்துடித்தலாயிருத்தலும் நன்னிமித்தமாதலிற் செய்தனவெனப் பன்மையாற் கூறினார்.

ஆங்கு, * * * கொண்டு—எ-து, அவ்விடத்தில் ஏறுகளும் வருந்தின இடையரும் புண்மிக்காரொன்று எல்லாம் விலக்குகையினாலே தம்மைக் கொள்ளுதற்கு நின்ற பொதுவரோடே தாம் புணர்தற்கு வேண்டும் நிமித்தங்களைப் பெற்று நாறுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய பொதுமகளிரெல்லாரும் முல்லையையுடைய குளிர்ந்த பொழிலிடத்தே விளையாடுதற்குப் புக்கார்; நாமும் பொழிலிடத்தே விளையாடுதற்குப் போதுவாயாகவென்றாள்; எ - று.

அச்சூத்திரத்துட் பொதுவனென்னும்பெயர் முதலியனவும் அச்சாதியிற் தலைவற்கு வருதலுங் கொண்டவாறுணர்க. * "புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல - தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கைக்கிளை பெருந்திணைக்குந் தலைவருந் தலைவியரும் பலராய் வருவதொன்றலின் இதன்கணிதகத்துத் தலைவருந் தலைவியரும் பலராகக் கூறினார். இது சிறப்பில்லா ஆசுரமாகிய கைக்கிளை.

இதனாற் தலைவிக்கு நினைத்தல் பிறந்தது.

இது கொச்சகம் இரண்டும் வந்தமையிற் கலிவெண்பாவின் வேறுபாட்டு வந்த கொச்சகக்கலி. (௧)

௧0௨. கண்ணகன் இருவிசும்பிற் கதழ்பெயல் கலந்தேற்ற
தண்ணறும் பிடவமுந் தவழ்கொடித் தளவமும்
வண்ணவண் டோன்றியும் வயங்கிணர்க் கொன்றையு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫௫-ம் சூத்.

மன்னவை பிறவும் பன்மலர் துதையத்
தழையுங் கோதையு மிழையு மென்றிவை
தைஇனர் மகிழ்ந்து திளைஇ விளையாடு
மடமொழி யாயத் தவரு ளிவ்ள்யா ருடம்போ
டென்னுயிர் புக்கவ ளின்று;

ஓஒ இவள், பொருபுக னல்லேறு கொள்பவ ரல்லாற்
றிருமாமெய் தீண்டல ரென்று கருமமா
வெல்லாருங் கேட்ப வறைந்தறைந் தெப்பொழுதுஞ்
சொல்லாற் றரப்பட் டவள்;

சொல்லுக, பாணியேமென்று ரறைகென்றார்பாரித்தார்
மாணிழை யாறாகச் சாறு;

சாற்றுள், பெடையன்னார் கண்பூத்து நோக்கும்வா யெ
மிடைபெறி னேராத் தகைத்து; [ல்லா

தகைவகை மிசைமிசைப் பாயப்பா ரார்த்துட
னெதிரெதிர் சென்றார் பலர்;

கொலைமலி சிலைசெறி செயிர்சி னஞ்செறிந்
துருத்தெழுந் தோடின்று மேல்;

எழுந்தது துகள் - ஏற்றனர் மார்பு
கவிழ்ந்தன மருப்புக் - கலங்கினர் பலர்;

அவருள், மலர்மலி புகலெழ வலர்மலிர் மணிபுரை நிமிர்தோள்
பொருத்தோ டிமிலிடைத் தோன்றினன் றேன்றி [பிணைஇ
வருத்தினான் மன்றவவ் வேறு;

ஏற்றெவ்வங் காணா வெழுந்தா ரெவன்கொலோ
வேறுடை நல்லார் பகை;

மடவரோ நல்லர்யா மக்க ளொருந
லடலேற் றெருத்திறுத்தார்க் கண்டுமற் றின்று
முடலேறு கோட்சாற்று வார்;

ஆங்கினித்,

தண்ணுமைப் பாணி தளரா தெழூஉக
பண்ணமை யின்சீர்க் குரவையுட் டெண்கண்ணித்
திண்டோட் டிறலொளி மாயப்போர் மாமேனி
யந்துவ ராடைப் பொதுவனோ டாய்ந்த
முறுவலாண் மென்றோள்பா ராட்டிச் சிறுகுடி
மன்றம் பரந்த துறை.

இஃது ஆயன் தலைவனாய் ஏறுதழுவினமை சுற்றத்தார் கண்டுநின்று கூறியது.

(இ - ள்.) கண்ணக * * * ளின்று—எ-து, இட்மகன்ற பெரியவிசும்பிலே விரைந்துவருகின்றமழை தன்னிடத்தே கலக்கையினாலே அதனை ஏற்றுநின்ற தண்ணிய நறிய பிடவமும் படர்கின்ற கொடியினையுடைய முல்லையும் நிறத்தினையுடைய வளவிய தோன்றியும் விளங்குகின்ற கொத்தினையுடைய கொன்றையும் இவைபோல்வனபிறவும் பூத்த பலமலர்கள் நெருங்கும்படி தழையுங் கோதையும் இழையுமென்று சொல்லுகின்ற இவற்றைக் கட்டினராய் அணிந்து மகிழ்ந்து திளைத்து விளையாடும், வடிவத்தையுடைத்தாகிய மொழியினையுடைய, ஆயத்தாருள்ளே இன்று உடம்போடே என் உயிர்க்குள்ளே புக்கவளாகிய இவள் யார்தானென்றான் தலைவன்; எ-று.

இழை பூண்வடிவாகக் கட்டினது.

ஓஒஇவ் * * * டவள்—எ-து, அதுகேட்ட பாங்கன் ஓஒவென வியந்து இவ்ள் பொருகின்ற புகழ்ச்சியையுடைய நல்ல ஏற்றைத் தழுவ்மல்லது அழகினையுடைய மாந்தளிர்போலும் நிறத்தையுடைய மெய்யைச் சேராவொன்று எல்லாருங் கேட்டிருப்ப இது காரியமாகப் பலகாலுஞ் சாற்றிச் சாற்றி எப்பொழுதுஞ் சொல்லிய, சொல்லாலே அடிப்படக் கொண்டுவரப்பட்டவளென்றான்; எ - று.

சொல்லுக—எ-து, அது கேட்ட தலைவன் அச்சுற்றத்தை நோக்கி இவன் ஏறுதழுவி இவளைக் கொள்வனென்று அவர்க்குக் கூறுகவென்றான்; எ - று.

பாணியே * * * சாறு—எ-து, நீரும் ஆண்டுச்சென்று தழுவுதற்கு யாங்கள் தாழ்த்திரோமென்றார்; அதுகேட்டு அவள் சுற்றத்

தார் மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையுடையாள் வழியாக நிகழ்த்தும் ஏறுவிடுகின்ற விழவைப் பரக்கச்செலுத்தி இவனையன்றி மற்றும் ஏறு தழுவுவார் உளராயினும் வருகவென்று பறையறைகவென்றார்; எ-று.

சாற்றுள் * * * தகைத்து—எ-து, இந்த விழவினைப் பெட்டையையொப்பார் தங்கண்கள் பொலிவுபெற்று இவ்வழகைப் பார்க்குமிடமெல்லாம் நின்று பார்க்கும் பரணைப் பெறுவார்களாகில் அது தகைமையையுடைத்தென்றார்; எ - று.

இதற்குமுன் உள்ளனவும் மேல்வருகின்றனவுங் கண்ட சுற்றத்தார் கூறியதாகப் பொருளுரைக்க.

தகைவகை * * * பலர்—எ-து, அழகினையுடைத்தாகிய வகுப்பையுடைய அவ்வேறுகளின் மேலே மேலே பாய்கைக்குச் சேர ஆர்ப்பரித்து ஏறுகளினெதிரேயெதிரே பலருஞ் சென்றார்; எ - று.

கொலைமலி * * * மேல்—எ-து, அப்பொழுது அவ்வேறுகள் கொலைத்தொழின்மிகச் சிலைசெறிந்த குற்றத்தைச்செய்யுஞ் சினமிக்கு வெவ்விதாயெழுந்து அவர்மேலே ஓடிற்று; எ - று.

எழுந்ததுகள்—எ-து, அப்பொழுது துகள் எழுந்தது; எ-று.

ஏற்றனர் * * * பலர்—எ-து, அவர்களும் மார்புகளை எதிரே கொடுத்தார், அவற்றின் கொம்புகளுங் கவிழ்ந்து குத்தின, அதனாற் தழுவினவர்கள் பலருங் கலங்கிப்போனார்; எ - று.

முன்னர்ப் பலரும் வருகவென்று சாற்றுதலிற் பல ஏறுகளும் விடப் பலருந் தழுவித் தோற்றாரென்றார்.

அவருள் * * * வேறு—எ-து, அங்ஙனம் ஏறுதழுவ வந்தவர்களுட் பார்த்தல் மிக்க விழுப்பம் எழுதலாலே பூமலிந்த நீலமணியையொக்கும் நிறத்தையுடைய நெடிய தோள்களாலே ஏற்றின் கழுத்தை இறுகத் தழுவிக் கழுத்தோடேகூடக் கிடக்கின்ற குட்டேற்றிடத்தே தோன்றினான்; அங்ஙனந் தோன்றிப் பின்னர் அறுதியாக அவ்வேற்றை வருத்தினானென்றார்; எ - று.

ஏற்றெவ்வம் * * * பகை—எ-து, ஏற்றையுடைய நல்லவர்கள் தங்கள் ஏற்றுடைய வருத்தத்தைக் கண்டு எழுந்திருந்தார்; அவன் தழுவினவாற்றிற்கு மகிழ்வதன்றிப் பகையாதல் என்னபயன் தருமென்றார்; எ - று.

கொல்லும் ஓவும் அசை.

மடவரோ * * * வார்—எ-து, முன்னைநாளிலே கொல்லு தலையுடைய ஏற்றின் கழுத்திலே தங்கினவர்களைக் கண்டிருந்தும் மீண்டும் உடலுகின்ற ஏற்றைத் தழுவிச் சாற்றுவாராகிய நல்லவர் யாம் மக்கள் அறியாதவர்களேயென்றார்; எ-று.

ஆங்கினித் * * * துளா—எ-து, இப்பொழுது அவ்விடத்துச் சிறுகுடியின் மன்றத்தில் ஆடுகின்ற பண்ணமைந்த இனிய தாளத்தையுடைய குரவைக்கூத்தினுள்ளே விளங்கிய கண்ணியையுந் திண்ணிய தோளினையுந் திறலினது விளக்கத்தினையும் மாயத்தையுடைய போர்த்தொழிலினையுங் கரியமேனியினையும் அழகிய தூவர் ஊட்டின ஆடையினையுமுடைய பொதுவன் தோளையும் ஆராய்ந்த முறுவலாளுடைய மென்றோளையுங் கொண்டாடி ஏறுதழுவின புகழ் பரந்தது; இனிய மணஞ்செய்தற்குத் தண்ணுமையிற் றாளந் தளராமல் எழுப்புவார்களாகவெனக் கண்ட சுற்றத்தார் கூறினார்; எ-று.

பொதுவன் தோளிற்கு அவள் தோள் நிகர் ஒக்குமென்று பாராட்டி இனிப் பொதுவனோடே மென்றோளையுடைய முறுவலாளையும் பாராட்டியென்றலும் ஒன்று. இதுவுஞ் சிறப்பில்லா ஆசுரமாகிய கைக்கிளை. *"பாங்க ணிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப" என்றதனான் ஆசுரத்திற்கும் பாங்கி நிமித்தமாயினாள்.

இதனால் இருவர்க்கும் நினைத்தல் பிறந்தது.

இஃது †"ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினு - மூவகை யடியு முன்னுந லிலவே" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கொண்ட நாற்சீரடி முடுகியலோடுந் தொடர்ந்த 'தனைவகை மிசைமிசை' 'கொலைமலி சிலைசெறி' என்னும் வெண்பாக்களும் "மலர்மலி புகலெழ வலர்மலிர் மணிபுரை நிமிர்தோள் பிணைஇ" என அறுசீரடி முடுகியலோடு தொடர்ந்த வெண்பாவும், இருசீர்ச்சின்னமும் பெற்றுக் கலிவெண்பாவுறுப்பில் வேறுபட்டு வந்த கொச்சகக்கலி. (௨)

௧0௩. மெல்லிணர்க் கொன்றையு மென்மலர்க் காயாவும்
புல்லிலை வெட்சியும் பிடவுந் தளவுங்
குல்லையுங் குருந்துங் கோடலும் பாங்கருங்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௬௪-ம் சூத்.
† ,, ,, செய்யுளியல் ௬௯-ம் ,,

கல்லவுங் கடத்தவுங் கமழ்கண்ணி மலைந்தனர்
பல்லான் பொதுவர் கதழ்விடை கோட்காண்மார்
முல்லை முகையு முருந்து நிரைத்தன்ன
பல்லர் பெருமழைக் கண்ணர் மடஞ்சேர்ந்த
சொல்லர் சுடருங் கனங்குழைக் காதினர்
நல்லவர் கொண்டார் மிடை;

அவர்மிடைகொள், மணிவரை மருங்கி னருவி போல
வணிவரம் பறுத்த வெண்காற் காரியு
மீன்பூத் தவிர்வரு மந்திவான் விசும்புபோல்
வான்பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளையுங்
கொலைவன் சூடிய குழவித் திங்கள்போல்
வளைபு மலிந்த கோடணி சேயும்
பொருமுரண் முன்பிற் புகலேறு பலபெய்
தரிமாவும் பரிமாவுங் களிறுங் கராமும்
பெருமலை விடரகத் தொருங்குடன் குழீஇப்
பமெழை யாடும் வரையகம் போலுங்
கொடிநறை சூழ்ந்த தொழூஉ;

தொழுவினுள், புரிபு புரிபு புக்க பொதுவரைத்
தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு;

ஏற்றின்; அரிபரி பறுப்பன சுற்றி
யெரிதிகழ் கணிச்சியோன் சூடிய பிறைக்க
ணுருவ மாலை போலக்
குருதிக் கோட்டொடு குடர் வலந்தன;

கோடொடு சுற்றிக் குடர்வலந்த வேற்றின்முன்
னுடிநின் றக்குடர் வாங்குவான் பீடுகாண்
செந்நூற் கழியொருவன் கைப்பற்றி வந்நூலை
முந்நூலாக் கொள்வானும் போன்ம்;

இகுளை யிஃதொன்று கண்டை யிஃதொத்தன்
கோட்டினத் தாயு மகனன்றே விட்டோரான்

போர்புக லேற்றுப் பிணரொருத்திற் றத்துபு
தார்போற் றழீஇய வன்;

இகுளை யிஃதொன்று கண்டை யிஃதொத்தன்
கோவினத் தாய மகனன்றே யோவான்
மறையேற்றின் மேலிருந் தாடித் துறையம்பி
யூர்வின்போற் றோன்று மவன்;

தொழிலீஇஇ,காற்றுப்போல்வந்தகதழ்விடைக்காரியை
யூற்றுக் களத்தே யடங்கக்கொண் டட்டதன்
மேற்றோன்றி நின்ற பொதுவன் றகைகண்டை
யேற்றெருமை நெஞ்சம் வடிம்பி னிடந்திட்டுச்
சீற்றமொ டாருயிர் கொண்டஞான் றின்னன்கொல்
கூற்றென வுட்கிற்றென் னெஞ்சு;

இகுளை யிஃதொன்று கண்டை யிஃதொத்தன்
புல்லினத் தாயர் மகனன்றே புள்ளி
வெறுத்த வயவெள்ளேற் றம்புடைத் திங்கண்
மறுப்போற் பொருந்திய வன்;

ஓவா வேகமோ டொருத்துத்தன் மேற்சென்ற
சேனச் செவிமுதற் கொண்டு பெயர்த்தொற்றுங்
காயாம் பூங்கண்ணிப் பொதுவன் றகைகண்டை
மேவார் விடுத்தந்த கூந்தற் குதிரையை
வாய்பகுத் திட்டுப் புடைத்தஞான் றின்னன்கொன்
மாயோனென் றுட்கிற்றென் னெஞ்சு;

ஆங்கு, இரும்புலித் தொழுதியும் பெருங்களிற் றினமு
மாறுமா றுழக்கியாங் குழக்கிப் பொதுவரு
மேறுகொண் டொருங்குதொழூஉ விட்டனர் விட்டாங்
மயிலெருத் துறழணி மணிநிலத்துப் பிறழப் [கே
பயிலிதழ் மலருண்கண்
மாதர் மகளிரு மைந்தரு மைந்துற்றுத் தாதெரு
மன்றத் தயர்வர் தழூஉ;

கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும்
புல்லாளே யாய மகள்;

அஞ்சார் கொலையேறு கொள்பவ ரல்லதை
நெஞ்சிலார் தோய்தற் கரிய வுயிர்துறந்து
நைவாரா வாயமக டோள்;

வளியா வறியா வுயிர்காவல் கொண்டு
நளிவாய் மருப்பஞ்சு நெஞ்சினார்
தெளியவோ வாயமக டோள்;

விலைவேண்டா ரெம்மினத் தாயர் மகளிர்
கொலையேற்றுக் கோட்டிடைத் தாம்வீழ்வார் மார்பின்
முலையிடைப் போலப் புகின்;

ஆங்கு,

குரவை தழீஇயர் மரபுளி பாடித்
தேயா விழுப்புகழ்த் தெய்வம் பரவுதும்
மாசில்வான் முந்நீர்ப் பரந்த தொன்னில
மாளுங் கிழமையொடு புணர்ந்த
வெங்கோ வாழியரிம் மலர்தலை யுலகே.

இஃது ஆயர் ஏறுதழுவுகின்றமையைத் தோழி தலைவிக்குத் தனித்தனியே காட்டிப் பின்னர் அவர் ஏறுதழுவிவிட்டுக் குரவையாடுகின்றமையுங் கூறி ஆண்டு யாமுஞ் சென்று நின்னை ஏறுதழுவிக் கோடற்கு நிற்கின்ற தலைவன் கேட்டு ஏறுதழுவிக்கொள்ளுமாறு நமக்குச் சுற்றத்தார் கூறிக்கிடக்கின்ற முறைமையைப் பாட்டிலே தோன்றப் பாடிக் குரவையாடி வழுதிவாழ்கவென்று தெய்வம்பராவுதும் நீயும் அங்ஙனம் பாடுதற்குப் போதுவாயாகவெனக் கூறியது.

(இ-ள்.) மெல்லிணர்க் * * * மிடை—எ-து, பலபசுமையுடைய பொதுவர் கல்லிடத்தனவுங் காட்டிடத்தனவுமாகிய மெல்லிய கொத்திலையுடைய கொன்றைப்பூவாலும் மெல்லிய மலரையுடைய காயாம்பூவாலும் புல்லிய இலையையுடைய வெட்சிப்பூவாலும் பிடவம்பூவாலும் முல்லைப்பூவாலுங் கஞ்சங்குல்லைப்பூவா

லுங் குருந்தம்பூவாலுங் கோடற்பூவாலும் பாங்கர்ப்பூவாலுஞ் செய்த கமழுங்கண்ணியைச் சூடினராய் விரைந்த ஏற்றைத் தழுவுதலைக் காணவேண்டி முல்லைமுகையும் பீலிமுருந்தும் நிரைத்தாலொத்த பல்லினையுடையராய்ப் பெரிய குளிர்ச்சியையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடையராய் மடப்பம் பொருந்தின சொல்லினையுடையராய் விளங்கும் பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையையணிந்த காதினராய் ஆயர் மகளிர் வந்து பரணைக் கைக்கொண்டார்; எ - று.

மிடை, பரண்.

அவர்மிடைகொள * * * தொழூஉ—எ-து, அவர் தத்தம் மிடையைக் கைக்கொள்ள ஆயர் மணிகளையுடைய மலையிடத்தினின்றும் வீழ்கின்ற அருவிகள்போல அழகினது எல்லையைப் போக்கின வெள்ளிய காலகளையுடைய காரியாகிய ஏற்றினையும் மீன் பொலிவு பெற்று விளங்குதல்வரும் அந்திக்காலத்து மேகத்தையுடைய சிவந்த ஆகாயம்போலே அழகிய ஒளிபரந்த புள்ளிகள் வெள்ளையாயிருக்கின்ற சிவந்த ஏற்றையுங் கொலைத்தொழிலையுடைய இறைவன் சூடிய இளையதாகிய திங்களைப்போல வளைந்து நிறைந்த கொம்பை அணிந்த சிவந்த ஏற்றையும் பொருகின்ற மாறுபாட்டினையும் வலியினையுமுடைய கொண்டாடுகின்ற பிற ஏறுகள் பலவற்றையுந் தொழுவினுள்ளே விடுகையினாலே ஒழுங்குபட்ட புகைசூழ்ந்த அத்தொழுச் சிங்கமாகிய மாவுங் குதிரையாகிய மாவுங் களிறுகளும் முதலையிலொருசாதியாகிய கராமும் பெரிய மலையின் முழையிடத்திலே சேரத் திரளப்பட்டுப் பெய்கின்ற மழை ஒருங்குதிரியும் மலையிடத்தையொக்கும்; எ - று.

தொழுவினுள், * * * வேறு—எ-து, அத்தொழுவினுள்ளே அவ்வேறுகளைத் தழுவுதற்கு விரும்பி விரும்பிக் குதித்த பொதுவரைத் தெரிந்து தெரிந்து அவ்வேறுகள் குத்தின; எ - று.

ஏற்றின், * * * வலந்தன—எ-து, அவை குத்தினபொழுது, எரி சுற்றிவிளங்குகின்ற கணிச்சிப்படையையுடைய இறைவன் சூடிய பிறையிடத்துக்கிடந்த சிவந்தநிறத்தையுடைய மாலைபோலப் பகையான ஏறுகளை விரும்பிப் போக்குவனவாகிய ஏற்றினங்களின் குருதிதோய்ந்த கொம்புகளுடனே குடர்கள் சுற்றிப்பிணித்தன; எ-று.

கோடொடு * * * போன்ம்—எ-து, அங்ஙனங் கொம்புகளோடே சுற்றிக் குடர்கள் பிணித்த ஏற்றின்முன்னே நின்று ஆடி அக்குடலை இரண்டுகையாலும் வாங்கி வயிற்றிலே இடுகின்

றவன் சிவந்த நூற்கழியை ஒருவன் இரண்டுகையிலுங் கோத்துப் பிடித்திருக்க அந்நூலை மூன்று நூலாகக் கொள்கின்றவனையும் ஒக்கும்; இவனுடைய பெருமையைப் பாராயென்று தோழி தலைவிக்குக் காட்டினாள்; எ - று.

இகுளை * * * வன்—எ-து, போரைக்கொண்டாடுகின்ற ஏற்றினது சர்ச்சரையையுடைய கழுத்திலே பாய்ந்து அதற்கு இட்ட மாலைபோலே அதனைத் தழுவினவன் எருமைத்திரளையுடைய ஆயர்மகனல்லவோ? ஆதலான் இனி அதன்வலியை மீளப்பண்ணி அதனை நீங்கான்; இளையோளே! இஃதொரு வலியைப்பாராய், இவனொருத்தன்காணென்று காட்டினாள்; எ - று.

இவனொருத்தனென்றது வியந்தது.

இகுளை * * * மவன்—எ-து, மறுவினையுடைய ஏற்றின் மேலேயிருந்து ஆடிவிட்டுப் பின்னர் நீர்த்துறையிடத்துத் தெப்பத்தின்மேற் கிடந்து அதனைத் தள்ளுகின்றவனைப்போலே தோன்றுகின்றவன் பசுத்திரளையுடைய ஆயர்மகனல்லவோ? ஆதலால் இவன் இங்ஙனம் செலுத்துந் தொழிலை ஒழியான்; இளையோளே! இஃதொரு வலியைப் பாராய், இவனொருத்தன் காணென்று காட்டினாள்; எ-று.

தொழிலீஇ—எ-து, காண்டற்றொழிலையுடையவளே; எ-று.

இஃது "அளபெடைமிகூஉம் இகரவிறுபெயர்".

காற்றுப்போல் * * * னெஞ்சு—எ-து, வெரூஉய எருமையையேறுகின்ற கூற்றுவனுடைய நெஞ்சை வடிம்பாலே பிளந்துபோகட்டுச் சினத்தோடே அரிய உயிரை வாங்கின அஞ்ஞான்றையிறையன் இத்தன்மையை உடையவன்கொலென்று கூறும்படியாகக் காற்றின் விசைபோல ஓடிவந்த விளைந்த வெரூஉய் காரியதனைப் பலரும்வந்து சேர்நிலையுடைய களத்தே வலியடங்கத் தழுவி வருத்தி அதன்மேலே தோன்றுகின்ற பொதுவனது அழகைப் பாராய்; அதனைக் கண்டு என் நெஞ்சு உட்கிற்றுக்காணென்றாள்; எ - று.

இகுளை * * * வன்—எ-து, மற்றைப் புள்ளிகள் செறிந்த வலியையுடைய வெள்ளேற்றினது அழகையுடைய பக்கத்தே திங்களிற் கிடக்கின்ற மறுப்போலே பொருந்திக் கிடந்தவன் ஆட்டினத்தையுடைய ஆயர்மகனல்லவோ? ஆதலால் இவனொருத்தன்காண், இளையோளே! இஃதொரு வலியைப் பாராயெனக் காட்டினாள்; எ - று.

ஓவா * * * னெஞ்சு—எ-து, கஞ்சன்முதலியோர் வரவிட்ட கழுத்தின்மயிரினையுடைய குதிரையை வாயைப் பிளந்துபோகட்டுக் கையால் அடித்த அஞ்ஞான்றைக்கண்ணன் இத்தன்மையன் கொல்லென்று கூறும்படியாக ஒழியாத கோபத்தோடே வெவ்விதாய்த் தன்மேலே சென்ற சிவந்த ஏற்றைச் செவியடியிற் கொம்புகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன்வலியை மீட்டுத் தழுவுங் காயாம்பூவாற் செய்த கண்ணியையுடைய பொதுவன் அழகைப்பாராய்; அவனைக் கண்டு என் நெஞ்சு உட்கிற்றுக்காணென்றாள் ; எ - று.

ஆங்கு * * * யுலகே—எ-து, அவ்விடத்தே அப்படிக்காட்டி மயிலினது கழுத்தை மாறுபடுகின்ற அணியப்பட்ட காயாம்பூவாற் செய்த கண்ணிகள் பலவும்போலும் நிறத்தையுடைய சிவந்த நிலத்தே மாறுபட்டுக்கிடக்கும் பொதுவரும் பெரிய புலித்திரளும் பெரிய களிற்றுத் திரளுந் தம்முண் மாறுமாறாய்ப் பொருதாற்போலப் பொருது ஏற்றைத்தழுவிக்கொண்டு சேரத் தொழுவைவிட்டுப் போனார்; அவர் போன அப்பொழுதே நெருங்கிய இதழ்களையுடைய மலர்போலும் உண்கண்ணினையுடைய காதலையுடைய மகளிரும் அவர் கணவரும் வலியுற்றுத் தாதாகிய எருவையுடைய மன்றத்திலே குரவைக்கூத்தை ஆடுவார்கள்; ஆண்டு யாமுஞ் சென்று அக்குரவைக்கூத்தின்கண்ணே கூடிக் கொல்லுகின்ற ஏற்றினுடைய கோட்டிற்கு அஞ்சும் பொதுவனை மறுபிறப்பினும் ஆயர்மகள் தழுவாளென்றும், ஆயர்மகள் தோள் அஞ்சாராய் உயிரைத் துறந்து கொலைத்தொழிலையுடைய ஏற்றைக் கொளிபுவர் செறியுமவையல்லது வருந்துதல்வந்து தழுவுதற்கு நெஞ்சில்லாதவர்கள் செறிதற்கரியவென்றும், உயிராவது ஒரு காற்றாக உணராதே அதனைக் காவல்கொண்டு அதனுடனே ஒரு செறிவாயேற்றின் மருப்பினை அஞ்சும் நெஞ்சினையுடையார் செறிதற்கு ஆயர்மகளிருடைய தோள் எளியவாயிருக்குமோவென்றுங், கொலைத்தொழிலையுடைய ஏற்றினது கொம்பினிடையிலே தாம்விரும்பும் மகளிருடைய மார்பின் முலையிடையிலே விழுமாறுபோல வீழில் எம்முடைய இனத்தில் ஆயர் தத்தம் மகளிர்க்கு முலைவிலை வேண்டாரென்றும், யாஞ் சுற்றத்தார் கூறும் முறைமையைப் பாடிக் குரவைக்கூத்தாடி அவ்விடத்துக் குற்றமில்லாத அழகையுடைய கடலிடத்தே பரந்துகிடக்கின்ற பழைய நிலத்தையாளும் உரிமையோடே பொருந்தின எம்முடைய பாண்டியன் இந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகின்கண்ணே வாழ்வானாகவென்று அவ்விடத்துக் கெடாத சீரிய புகழையுடைய

தெய்வத்தைப் பரவுவேம் ; நீயும் அங்ஙனம் பாடுதற்குப் போதுவா யாகவென்றாள் ; எ - று.

* "மரபுநிலைதிரியா" என்னுஞ் சூத்திரத்து "விரவும்பொருளும் விரவும்" என்றதனாற் குரவையாடல் ஏறுகோடற்கைக்கிளையுள் விராய்வருமென்றுந் தெய்வத்தையன்றி அரசனை வாழ்த்திய வாழ்த்தும் விராய்வருமென்றுங் கூறலின் இங்ஙனங் கூறினார். இவ்விதி இவ்வாறே மேல்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

இதனாற் தலைவிக்கு நினைத்தல் பிறந்தது.

இது †"குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மாகும்" என்பதனாற் குட்டம்பட்ட தரவும் 'புரிபுபுரிபு * * * வேறு' என இரண்டடி முடுகியலும் 'அரிபரிபறுப்பனசுற்றி' எனவும் 'உருவமாலைபோல' எனவும் முச்சீரான்வந்த சொற்சீரடிபெற்ற கொச்சகமும் ஓரடியான்வந்த அம்போதரங்கங்களும் 'பயிலிதழ்மலருண்கண்' எனச் சொற்சீரடிபெற்ற கொச்சகமும் வந்து கலிவெண்பாவுறுப்பின் வேறுபட்டு வந்த கொச்சகக்கலி. ‡"முச்சீர் முரற்கையு ணிறையவு நிற்கும்" என்பதனான் முச்சீரடியும் வந்தன. (௯)

௧௦௪. மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வௌவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நா டிடம்படப்
புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கெண்டை
வலியினான் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்
றொல்லிசை நட்ட குடியொடு தோன்றிய
நல்லினத் தாய ரொருங்குதொக் கெல்லாரும்
வானுற வோங்கிய வயங்கொளிர் பனைக்கொடிப்
பானிற வண்ணன்போற் பழிதீர்ந்த வெள்ளையும்
பொருமுரண் மேம்பட்ட பொலம்புனை புகழ்நேமித்
திருமறு மார்பன்போற் றிறல்சான்ற காரியு
மிக்கொளிர் தாழ்சடை மேவரும் பிறைநுதன்
முக்கண்ணா னுருவேபோன் முரண்மிகு சூராலு
மாகடல் கலக்குற மாகொன்ற மடங்காப்போர்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௪௯-ம் சூத்.
† ,, ,, செய்யுளியல், ௧௪௯-ம் சூத்.
‡ ,, ,, ,, ௭௦-ம் ,,

வேல்வல்லா னிறனேபோல் வெருவந்த சேயு மாங்கப்
பொருவரும் பண்பி னவ்வையும் பிறவு
மூருவப்பல் கொண்மூக் குழீஇயவை போலப்
புரிபு புரிபு புகுத்தனர் தொழூஉ;

அவ்வழி, முள்ளெயிற் றேஎ ரிவளைப் பெறுமிதோர்
வெள்ளேற் றெருத்தடங்கு வான்;

ஒள்ளிழை, வாருறு கூந்தற் றுயில்பெறும் வைமருப்பிற்
காரி கதனஞ்சான் கொள்பவ னீரரி
வெரூஉப்பிணை மானோக்கி னல்லாட் பெறூஉமிக்
குரூஉக்கட் கொலையேறு கொள்வான் வரிக்குழை
வேயுறழ் மென்றோட் டுயில்பெறும் வெந்துப்பிற்
சேஎய் சினனஞ்சான் சார்பவ னென்றாங்
கறைவனர் நல்லாரை யாயர் முறையினு
ணுண்மீன்வாய் சூழ்ந்த மதிபோன் மிடைமிசைப்
பேணி நிறுத்தா ரணி;

அவ்வழிப், பறையெழுந் திசைப்பப் பல்லவ ரார்ப்பக்
குறையா மைந்தர் கோளெதி ரெடுத்த
நறைவலஞ் செயவிடா விறுத்தன வேறு; அவ்வேற்றின்,
மேனிலை மிகலிகலின் மிடைகழி பிழிபுமேற் சென்று
வேனுதி புரைவிறற் றிறனுதி மருப்பின் மாறஞ்சான்
பானிற வெள்ளை யெருத்தத்துப் பாய்ந்தானைக்
கோணாது குத்து மிளங்காரித் தோற்றங்காண்
பான்மதி சேர்ந்த வரவினைக் கோள்விடுக்கு
நீனிற வண்ணனும் போன்ம்;

இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்துடன் பலர்நீங்க
வரிபரி பிறுபு றுப்பூ குடர்சோரக் குத்தித்தன்
கோடழியக் கொண்டானை யாட்டித் திரிபுழக்கும்
வாடில் வெகுளி யெழிலேறு கண்டை யிஃதொன்று
வெருவரு தூம மெடுப்ப வெகுண்டு
திரிதருங் கொல்களிறும் போன்ம்;

தோளெழு துணிபிணி யிசைதவிர் பின்றித் தலைச்சென்று
தோள்வலி துணிபிணி துறந்திறந் தெய்திமெய் சாய்ந்து
கோள்வழுக்கித்தன்முன்னர்வீழ்ந்தான்மேற்செல்லாது
மீளும் புகரேற்றுத் தோற்றங்காண் மண்டமருள்
வாளகப் பட்டானை யொவ்வா•னெனப்பெயரு
மீளி மறவனும் போன்ம்;

ஆங்க, செறுத்தறுத் துழக்கி யேற்றெதிர் நிற்ப
மறுத்து மறுத்து மைந்தர் சாரத்
தடிகுறை யிறுபிறுபு தாயின கிடப்ப
விடியுற ழிசையி னியமெழுந் தார்ப்பப்
பாடேற்றுக் கொள்பவர் பாய்ந்துமே லூர்பவர்
கோட்டிடை நுழைபவர் கோட்சாற்று பவரொடு
புரிபுமேற் சென்ற நூற்றுவர் மடங்க
வரிபுனை வல்வி லைவ ரட்ட
பொருகளம் போலுந் தொழூஉ;

தொழுவினுள், சொண்டவே றெல்லாம்புலம்புகத் தண்
வாங்கெழி னல்லாரு மைந்தரு மல்லலூர் [டாச்சீர்
ராங்க ணயர்வர் தழூஉ;

பாடுகம் வம்மின் பொதுவன் கொலையேற்றுக்
கோடு குறிசெய்த மார்பு;

நெற்றிச் சிவலை நிறையழித்தா னீண்மார்பிற்
செற்றார்கண் சாயயான் சாரா தமைகல்லேன்
பெற்றத்தார் கவ்வை யெடுப்ப வதுபெரி
துற்றியா ளாயர் மகள்;

தொழிலீஇஇ, ஒருக்குநா மாடுங் குரவையு ணம்மை
யருக்கினன் போனைக்கி யல்லனேய் செய்தல்
குரூஉக்கட் கொலையேறு கொண்டேன்யா னென்னுந்
தருக்கன்றோ வாயர் மகன்:

நேரிழாய், கோளரி தாக்கிறுத்த கொலையேற்றுக்
காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே
யார்வுற் றெமர்கொடை நேர்ந்தா ரலரொடுத்த
வூராரை யுச்சி மிதித்து;

ஆங்குத்;

தொல்கதிர்த் திகிரியாற் பரவுது மொல்கா
வுருமுறழ் முரசிற் றென்னவற்
கொருமொழி கொள்கவிவ் வுலகுட னெனவே.

இது * "நாடகவழக்கினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் "பாடலுள்ளமையாத" என்றதனால் ஏறுதழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக்கூறி, இக்குரவையுள் அவனைப் பாடுகம் வாவென்றுட்கு, அவள் உடம்பாட்டினுட் டான் அலரச்சம் நீங்கினமையும் அவன் தன்னை வருத்தினமையுங் கூறிப் பாடிப், பின்னர்த் தோழி நமர் அவற்கு நின்னைக் கொடைநேர்ந்தாரெனக்கூறியது.

(இ-ள்.) மலிதிரை * * * தொழூஉ—எ-து, தன் நாட்டைக் கடலினுடைய மிக்க திரையேறிக் கைக்கொண்டுவிடுகையினாலே தனக்கு நாடு இடமுண்டாம்படியாக மனத்தின் இளைப்பின்றிப் பகைவரைத் தன் வலியினாலே தாழ்க்கவேண்டி அவர்மேலே சென்று அவருடைய புலிப்பொறியையும் விற்பொறியையும் அவர் நாட்டினின்றும் போக்கி விளங்குகின்ற கயலை அவ்விடத்தே பொறித்த புகழையுடைய கெடாத தலைமையினையுடைய பாண்டியனுடைய பழைய புகழை நிலைபெறுத்தின குடியோடு ஒக்கத் தோன்றின பசுவினத்தில் ஆயரெல்லாருஞ் சேரத் திரண்டு விளங்குகின்ற வானிலேயுறும்படி ஓங்கிய ஒளிபெருகுகின்ற பனைக்கொடியினையுடைய பாலினது நிறத்தையுடைத்தாகிய நிறத்தினையுடையவனைப் போலே பழித்தலற்ற வெள்ளை ஏற்றையும் பொருகின்ற மாறுபாட்டினாலே ஏனையவற்றின் மேலான பொன்னாற்புனைந்த புகழையுடைத்தாகிய சக்கரப்படையையுடைய திருவாகிய மறுவையுடைத்தாகிய மார்பனைப்போலே அமைந்த கரிய ஏற்றையும் மிக்குவிளங்குகின்ற தாழ்ந்த சடையினையும் ஒருபாகத்திலே மேவுதல்வரும் பிறைபோன்ற நுதலினையுடையாளையுமுடைய மூன்றுகண்ணையுடையானுடைய நிறம்போலே மாறுபாடு மிக்க குராலேற்றையும் பெருமையை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫௩-ம் சூத்.

யுடைய கடல் கலக்கமுறும்படி உள்ளே சென்று மாமரத்தைவெட்டின மீளாத போரையுடைய வேலை ஏந்திய முருகனது நிறம்போல அச்சம்வந்த சிவந்த ஏற்றையும் அவ் ஒப்புவரும் குணத்தினையுடைய வற்றையும் ஒப்பில்லாத பிறவற்றையும் வடிவையுடையவாகிய பல மேகங்கள் திரண்டவைபோல முழங்கும்படி விரும்பி விரும்பித் தொழுவிலே புகுதவிட்டார்; எ - று.

அவ்வழி * * * வான்—எ-து, அவ்விடத்து இந்த ஒப்பில்லாத வெள்ளிய ஏற்றின் கழுத்திலே கிடக்குமவன் கூரிய எயிற்றினையும் அழகினையுமுடைய இவளைக் கூடும்; எ-று.

ஒள்ளிழை * * * கொள்பவன்—எ-து, கூரிய கொம்பை யுடைய கரிய ஏற்றினது கோபத்தை அஞ்சாது அதனைத் தழுவுமவன் இந்த ஒள்ளிய இழையினையுடையாளுடைய வாருதலுற்ற கூந்தலிலே துயிலுதலைப் பெறும்; எ - று.

சுரரி * * * கொள்வான்—எ-து, குரால் நிறத்தவாகிய கண்ணினையுடைய கொலைத்தொழிலையுடைய ஏற்றைத் தழுவுமவன் வெருவுதலையுடைய பிணையாகிய மானுக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய இரண்டாகியகண்களையுடைய இந்த நல்லாளைக் கூடும்; எ-று.

அரி ஆகுபெயர்.

வரிக்குழை * * * சார்பவன்—எ-து, வெய்ய வலியினையுடைய சிவந்த ஏற்றினது சினத்தை அஞ்சாதுய் அதனைத் தழுவுமவன் வரியினையுடைத்தாகிய குழையினையுடையாளுடைய மூங்கிலையொக்கும் மெல்லிய தோளிலே துயிலுதலைப்பெறும்; எ - று.

வரி அருப்புத்தொழில்.

என்றூங் * * * ரணி—எ-து, என்று நல்லாயர் தமக்குரிய முறைமையாலே சுற்றுவனராகிய நாளாகிய மீன்கள் தன்னிடத்தைச் சூழப்பட்ட மதிபோலே அவ்விடத்திலிட்ட பரண்களின்மேலே தத்தம் மகளிரைத் திரளாக ஒப்பித்து நிறுத்தினர்; எ - று.

மீனும் மதியும் ஆயத்திற்கும் மகளிர்க்கும் உவமை.

அவ்வழி * * * வேறு—எ-து, அவ்விடத்துப் புகை வலம்வர விடப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டனவாகிய ஏறுகள் பறை மிக்கொலிக்கையினாலும் பலரும் ஆரவாரிக்கையினாலும் வலிகுறையாத ஆயர் கோடற்றொழிற்கு எதிரோ என்றன; எ - று.

அவ்வேற்றின் * * * போன்ம்—எ-து, அந்த ஏறுகளின் மேலே நிலைபெறும் மிகுதலையுடைத்தாகிய மாறுபாட்டினாலே மிடைபிசையினின்றும் இழிந்து அதனைவிட்டுச்சென்று வேலினது முனையையொக்கும் முனையுடைய கொம்பினது விறலாகிய திறத்தினையுடைய மாறுபாட்டிற்கு அஞ்சானாய்ப் பானிறம்போலும் வெள்ளிய ஏற்றினது கழுத்திலே பாய்ந்தானைப் பொருதே மேற்சென்று குத்தும் இளைய கரிய ஏற்றினது தோற்றரவு பால்போலும் மதியைச் சேர்ந்து மறைத்த பாம்பினை அது மறைத்த தன்மையை விடுவிக்கும் நீலநிறம்போலும் நிறத்தையுடையவனையும் ஒக்கும், அதனைப் பாராயென்றாள்; எ - று.

வண்ணன் மாயோன்.

இரிபெழு * * * போன்ம்—எ-து, பலரும் எழுந்திருந்து சென்று அதிர்ந்து அதிர்ந்து கெட்டு அவ்விடத்தைக் கடந்து சேர நீங்கும்படியாக எலும்பு முறிந்து குடர்களற்றுக் கவிழும்படி குத்திவிட்ட பின்பு தன் கொம்பின் வலியழியத் தழுவினவனை அலைத்துக்கொண்டு திரிந்து தகைக்குங் குறையாத கோபத்தினையுடைய அழகினையுடைய ஏறு வெருவுதல் வருதற்குக் காரணமான மருந்தினாற் புகைக்க அதற்கு வெருண்டு திரிதருங் கொல்கின்ற களிற்றையும் ஒக்கும், இஃதொன்றைப் பாராயென்றாள்; எ - று.

தாளெழு * * * போன்ம்—எ-து, தோள்வலியாலே துணிந்த ஏறுதழுவுதல் எக்காலமும் மனத்தைச் செலுத்துதலின் அம்மனம் பிணித்த முயற்சியாலே எழுந்து துணிந்த இசை தவிர்தலன்றி அதனிடத்தே சென்று மற்றுள்ளார் தழுவுமாற்றைக் கடந்து சேர்ந்து மெய்யைத் தழுவித் தான்கொள்ளும் நிலையைத் தப்பித் தன்முன்னே வீழ்ந்தவன்மேலே செல்லாயவ்மீளுகின்ற நிறத்தையுடைய ஏற்றினது தோற்றரவு மிக்குச்செல்லும் போருட் தன்கையில் வாளோடே அகப்பட்டவனை எனக்கு ஒவ்வானென்று வெட்டாமல் மீளுங் கூற்றுவனையொத்த மறவனையும் ஒக்கும், இதனைப் பாராயென்றாள்; எ-று.

ஆங்க * * * தோற்றுஉ—எ-து, அங்ஙனங் கொம்பு மார்பிற் படுதலை மார்புகொடுத்து ஏற்றுக்கொள்பவரோடும் மேலே பாய்ந்து ஏறுபவரோடுங் கோட்டிடையிலே சென்று புகுவாரோடும் ஏறு கொள்ள வல்லேனென்று சாற்றுவாரோடும் ஏறுகள் பொருது பின்பு பொருவாரை அறுத்துச் செறுத்து எதிரேற்க அதனைப் பொ

ருமல் மைந்தர் விலக்குமவரை மறுத்துமறுத்துச் சென்று தழுவு கையினாலே என்புகள் முறிந்து முறிந்து தசைகளற்றுப் பரந்தன வாய்க் கிடக்க இடியோடே மாறுபடுகின்ற ஏற்றினது முழக்கோடே வாச்சியங்கள் மிக்கு ஆரவாரிக்க அத்தொழுப் போரைவிரும்பி மேலேசென்ற துரியோதனாதிகள் படும்படி வரிந்து புனைந்த வலிய வில்லையுடைய தருமன்முதலியோர் கொன்ற பொருகின்ற களத்தையொக்கும்; எ - று.

தொழுவினுள் * * * தழூஉ—எ-து, அத்தொழுவிடத்துத் தழுவிக்கொண்ட ஏறுகளெல்லாம் மேயும் நிலத்தேபோக அமையாத சிரினையும் நோக்கினார் கண்ணை வாங்கிக்கொள்ளும் அழகினையுமுடைய ஆய்ச்சியரும் ஆயரும் வளப்பத்தையுடைய ஊரிடத்தே குரவையாடுவரெனத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறினாள்; எ-று.

பாடேகம் * * * மார்பு—எ-து, கூறிப் பொதுவனுடைய கொலைத்தொழிலையுடைய ஏற்றினுடைய கொம்புகள் குறியிட்டுவிட்ட மார்பைப் பாடுவேமாக வாருங்கோளெனத் தலைவியையும் ஆயத்தையும் நோக்கிக் கூறினாள்; எ-று.

நெற்றிச் * * * மகள்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நெற்றியிலே சிவந்த சுட்டியினையுடைய ஏற்றை விரவி நிறைதலைக் கெடுத்தவனுடைய நீண்ட மார்பிலே பகைத்து அலர்கூறுகின்ற மகளிர் நம்மை இகழ்ந்து பார்க்கும் கண்கள் இகழ்ந்துபாராதிருக்கும்படியாக யான் சாராமல் அமைந்திரேன், இனிப் பசுவையுடைய ஆய்ச்சியர் அலர்கூறுவதற்குப் பெரிதும் வருத்தமுறேன் யானென்றாள்; எ-று.

ஆயர்மகளென்று தன்னைப் பிறர்போற் கூறினாள்.

தொழிலீஇ—எ-து, தொழில்செய்கின்றவளே; எ - று.

ஒருக்குநா * * * மகன்—எ-து, ஆயர்மகன் ஆயத்தோடே நாம் ஆடுங் குரவைக்கூத்திலே நம்மை அருமைசெய்தான்போலே நோக்கி நமக்கு வருத்தத்தைத் தரும் நோயைச்செய்தல் நிறத்தையுடைய கண்ணையுடைய கொலையேற்றை யான் கொண்டேனென்னும் மனச்செருக்கன்றே? அது வேறொன்றல்லவே என்றாள்; எ-று.

நேரிழாய் * * * மிதித்து—எ-து, அதுகேட்ட தோழி ஒத்த இழையினையுடையாய்! கொள்ளுதலரிதாக நஞ்சுற்றத்தார் நிறுத்தின கொலைத்தொழிலையுடைய ஏறுகிய காரியினது கோபத்திற்கு

அஞ்சானாய்த் தழுவின பொதுவனுக்கே எம்முடைய சுற்றத்தார் மகிழ்ச்சியிறைதலுற்று அலரை மிகக் கூறிய ஊரிலுள்ளாரைத் தலையிலே மிதித்துக் கொடுத்தலைப்பொருந்தினர் இனி வருந்தாதேகொள்ளென்றாள்; எ - று.

ஏமமொன்றாள் *"தாயத்தி னடையா" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால். அவர் அலர் கூறிய அவற்கே கொடுத்தலின் அவர் உச்சியிலே மிதித்த 'தன்மைத்தென்றாள்.

ஆங்குத் * * * னெனவே—எ-து, கெடாத உருமேற்றை மாறுபடுகின்ற முரசினையுடைய அவ்விடத்திற் பாண்டியனுக்கு இவ்வுலகுசேர அவனுடைய ஒருமொழியைக் கேட்பதாகவென்று கூறிப் பழைதாகிய சுதிரையுடைய சக்கரப்படையையுடையானை வாழ்த்தும் அதற்கு நீயும் வருகவென்றாள்; எ - று.

ஒருமொழி, ஆணை. தெஞ்ஞவற்கென்னும் நான்காவது †"நாடகவழக்கினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் "பாடலுள் அமையாதனவும்" என்றதனால் இவ்வுலகம் நடப்பதாகவென்று வைத்துப் பேசுந்த பொருளோடு முடியும்.

இதனாற் றலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

‡"ஆயர் வேட்டுவர்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் ஆயரிலுங் கிழவருங் கிழத்தியரும் உளரொன்றாராதலின் இவர்க்குங் களவொழுக்கம் நிகழுமென்பதாம். "நாடகவழக்கினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பாடலுள் அமையாதனவாய்க் களவொழுக்கம் நிகழ்ந்து ஏறுதழுவி வரைவுடன்பட்டாராகக் கூறினர். மேலும் இங்ஙனங் களவுநிகழ்ந்து ஏறுதழுவி வரைகின்றதாகக் கூறும் பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் இதுவே விதியாகக் கொள்க.

இது தரவும் ஐஞ்சீரடிப்பெற்ற குறுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடிப்பெற்ற நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடிப்பெற்ற கொச்சகமும் வழியசைபுணர்த்த சொற்சீரடியும் முடுகியலோடு தொடர்ந்த கொச்சகவெண்பாவும் நாற்சீரடி முடுகியலோடு தொடர்ந்து ஐஞ்சீரடியும் வந்த கொச்சகவெண்பாவிரண்டும் ஐஞ்சீரடியும் ஆசிரியத்தளையும் விரவி ஈறு வேறோர் சீரான் இற்ற கொச்சகவெண்பாவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய வற்றிற் குறுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய நெடுவெண்பாட்டிரண்டுந்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உஎ-ம். சூத்.
† தொல்காப்பியம், ,, அகத்திணையியல், ௫௩-ம் சூத்.
‡ ,, ,, ,, உ௩-ம் ,,

தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த கலிவெண்பாவின்வேறுபட்ட கொச்சகம். *"வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு - மைஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப" என்பதனான் மூவகைப் பாவிற்கும் ஐஞ்சீரடிவருதல் பெற்றாம். (௬)

க0ரு. அரைசுபடக் கடந்தட் டாற்றிற் றந்த
முரைசுகெழு முதுகுடி முரண்மிகு செல்வற்குச்
சீர்மிகு சிறப்பினோன் றொல்குடிக் குரித்தெனப்
பார்வளர் முத்தமொடு படுகடல் பயந்த
வார்கலி யுவகையா ரொருங்குடன் கூடித்
தீதின்று பொலிகெனத் தெய்வக் கடியயர்மார்
வீவில் குடிப்பி னிருங்குடி யாயருந்
தாவி லுள்ளமொடு துவன்றி யாய்புடன்
வள்ளுரு ணேமியான் வாய்வைத்த வளைபோலத்
தெள்ளிதின் விளங்குஞ் சுரிநெற்றிக் காரியு
மொருகுழையவன்மார்பிலொண்டார்போலொளிமிகப்
பொருவறப் பொருந்திய செம்மறு வெள்ளையும்
பெரும்பெயர்க் கணிச்சியோன் மணிமிடற் றணிபோல
விரும்பிணர் ரொருத்தி னேர்திமிற் குராலு
மணங்குடை வச்சிரத்தோ னாயிரங் கண்ணேய்க்கு
மணங்கொள் பல்பொறிக் கடுஞ்சினப் புகரும்
வேல்வலானுடைத்தாழ்ந்த விளங்குவெண் டுகிலேய்ப்ப
வாலிது கிளர்ந்த வெண்காற் சேயுங்
கால முன்பிற் பிறவுஞ் சால
மடங்கலுங் கணிச்சியுங் காலனுங் கூற்றுந்
தொடர்ந்துசெல் லமையத்துத் துவன்றுயி ருணீஇய
வுடங்குகொட் பனபோற் புகுத்தனர் தொழூஉ;

அவ்வழிக்,

காரெதிர் கலியொலி கடியிடி யுருமி னியங்கறங்க
வூர்பெழு கிளர்புளர் புயர்மங்குலி னறைபொங்க

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கட-ம் சூத்.

நேரிதழ் நிரைநிரை நெறிவெறிக் கோதைய ரணிநிற்பச்
சீர்கெழு நிலைநிலைச் செயிரிகன் மிகுதியிற் சினப்பொதுவர்
தூர்பெழு துதைபுதை துகள்விசும் புறவெய்த
வார்புடன் பாய்ந்தா ரகத்து;

மருப்பிற் கொண்டு மார்புறத் தழீஇயு
மெருத்திடை யடங்கியு மிமிலிறப் புல்லியுந்
தோளிடைப் புகுதந்துந் துதைந்துபா டேற்று
நிரைபுமேற் சென்றானை நீண்மருப் புறச்சாடிக்
கொளலிடங் கொளவிடா நிறுத்தன வேறு;

கொள்வானைக் கொள்வானைக் கோட்டுவாய்ச் சாக்குத்
கொள்வாப் பெறாஅக் குரூஉச்சேகில் காணிகா [திக்
செயிரிற் குறைநாளாற் பின்சென்று சாடி
யுயிருண்ணுங் கூற்றமும் போன்ம்;

பாடேற் றவனைப் படக்குத்திச் செங்காரிக்
கோடெழூந் தாடுங் கணமணி காணிகா
தகைசா லவிழ்பத நோக்கி நறவின்
முகைசூழுந் தும்பியும் போன்ம்;

இடைப்பாய்ந் தெருத்தத்துக் கொண்டானோ டெய்தி
மிடைப்பாயும் வெள்ளேறு கண்டைகா
வாள்பொரு வானத் தரவின்வாய்க் கோட்பட்டுப்
போதரும் பான்மதியும் போன்ம்;

ஆங்க; ஏறும் பொதுவரு மாறுற்று மாறா
விருபெரு வேந்தரு மிகலிக் கண்ணுற்ற
பொருகளம் போலுந் தொழூஉ;

வெல்புகழுயர்நிலைத்தொல்லியற்றுதைபுதைத்துளங்கிமி
னல்லேறு கொண்ட பொதுவன் முகனோக்கிப்
பாடில வாயமகள் கண்;

நறுநுதா லென்கொலைங் கூந்த லுளரச்
சிறுமுல்லை நாறிய தற்குக் குறுமறுகு